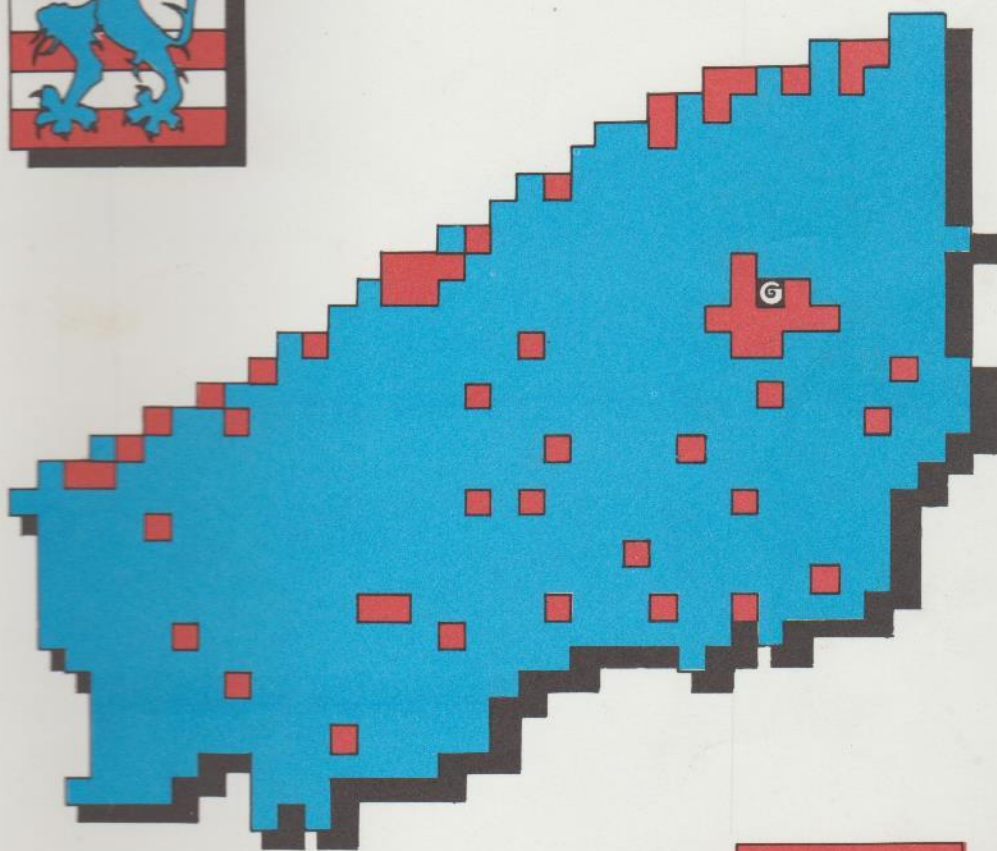
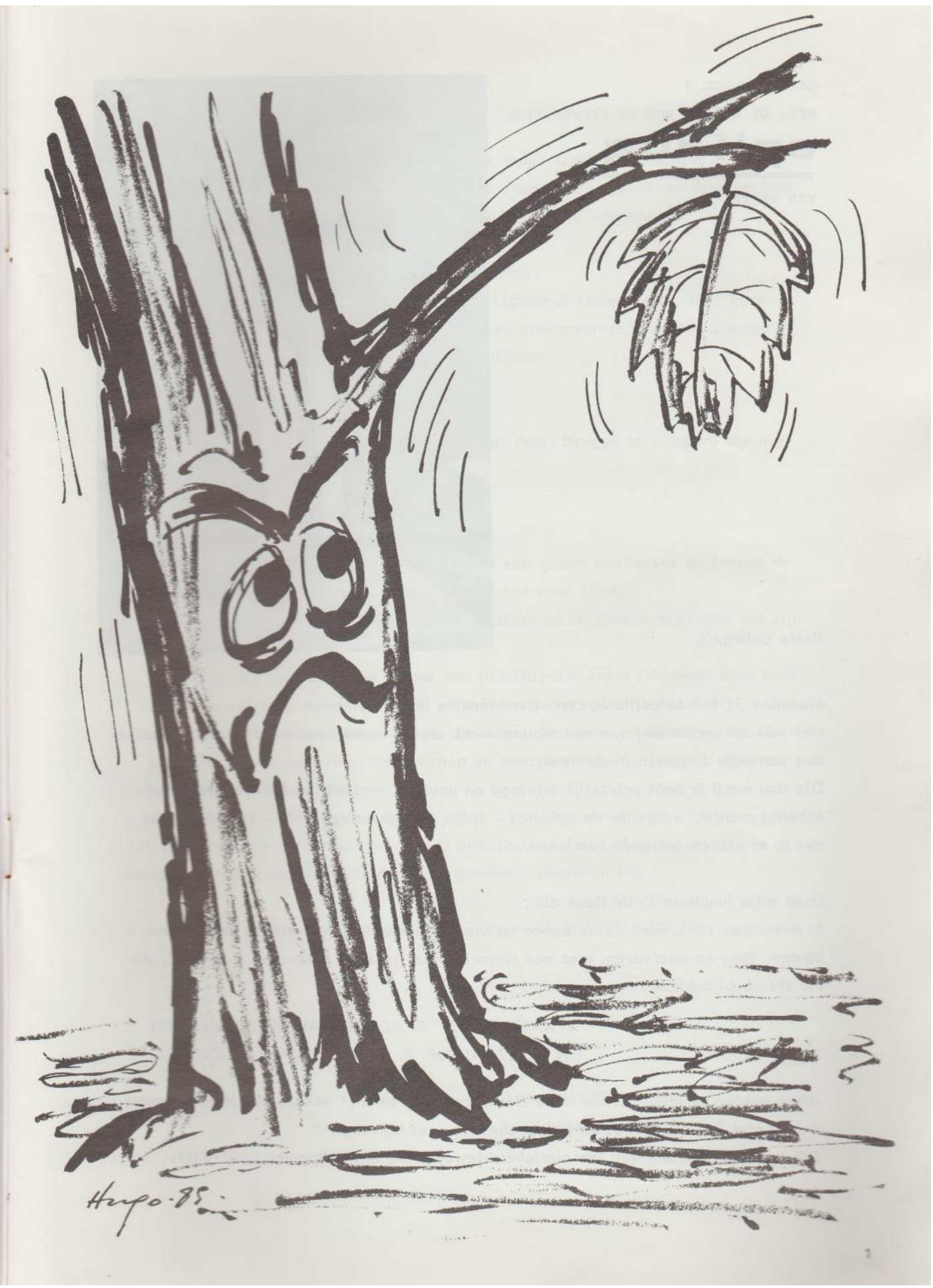

HERFST 1989

WIST U DAT...

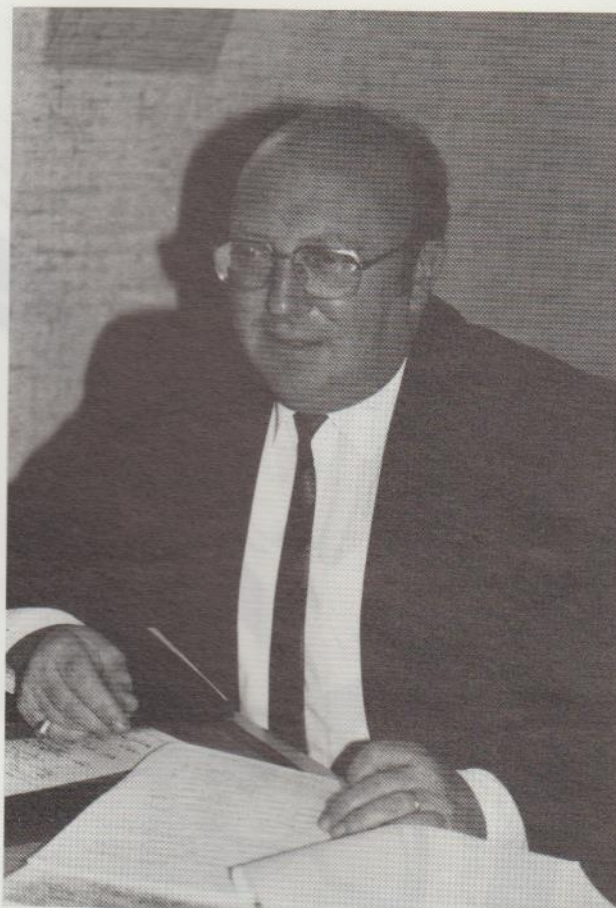

GEEN PROLOOG ?

NEE, DE AUTEUR WOU ER LIEVER ZIJN

epiloog

VAN MAKEN.

Beste collega's,

Maandag 31 juli beleefde ik een uitzonderlijke dag.

Het was de eerste dag van een nieuwe week en het werd voor mij tevens de laatste dag van mijn loopbaan in de Bank.

Die dag werd ik echt prinselijk omringd en gevierd, met als besluit een mooie afscheidsreceptie, waarvoor de opkomst - spijs de vakantieperiode - zo talrijk was dat ik er stil en ontroerd van werd.

Over mijn loopbaan in de Bank dit :

In november 1945, kort na de bange en moeilijke oorlogsjaren, stapte ik de Bank binnen. Jong en onervaren, met een simpele maar strakke basisregel ingeprent, die me steeds bijgebleven is :

*WERKEN ALSOF JE ALTIJD ZAL BLIJVEN LEVEN
EN LEVEN ALSOF JE MORGEN KAN STERVEN ...*

*Alras echter na mijn intrede in de Bank, kwam ik tot het besluit dat mijn **schoolse** kennis niet voldoende was en dat er duchtig veel bij moest !*

Dit bracht een drang van leergierigheid teweeg, die ik nooit meer kwijtraakte.

In 1953 werd de Zetel Brugge opgericht. Die jonge starters creëerden er een nieuwe werkstijl en arbeidsbeleving die deze Zetel in een groei- en bloeiperiode deed belanden die nu, 36 jaar later, gelukkig nog altijd voortduurt.

Dat het hard geweest is, is zeker.

Dat het nu nog harder geworden is, is heel zeker.

Maar dat we onze toekomst verder hoopvol tegemoet kunnen zien, lijdt geen twijfel, zolang we het maar beter doen dan de concurrentie, met een stevige vakkennis en een goede service voor onze cliënten.

Een tijd van komen, een tijd van gaan ...

Aan mij was het de beurt om uit de boot van Zetel Brugge te stappen, die me zo nauw aan het hart lag.

Echt fijn was het voor me,

- deel uit te maken van de G-Bank : steeds een goede werkgever en tevens de grootste bank van het land, zich klaarmakend voor 1992,
- erbij te zijn in de Zetel Brugge vanaf de start en te kunnen bijdragen tot zijn groei en bloei,
- opgenomen te worden in de schoot van het Directie-team : bemand door heel bekwame mensen, vooruitstrevend en met een diepmenselijk karakter,
- met U allen, als degelijke collega's, te mogen handelen en samenwerken in een sfeer van waardering, vriendschap en genegenheid en dit vooral ervaren toen het noodlot toesloeg.

Tot slot nog mijn oprechte dank aan U allemaal, al dan niet meer in actieve dienst, voor de jarenlange goede en aangename samenwerking.

Aan allen het allerbeste en "LANG LEVE ONZE ZETEL BRUGGE !"

André BEUN

Erelid van de Directieraad

DE G O U D E N P O O R T

EEN CHALLENGE VOOR DE TOEKOMST

In zijn nieuwjaarsboodschap van 1989 kondigde ons Afgevaardigd Lid, de Heer Wyckaert, het al aan : 1989 staat o.a. in het teken van de realisatie van het vernieuwde agentschap Hoofdhuis.

Hij noemde het concept " back to the future " en voorspelde dat het Hoofdhuis hét financiële trefpunt zou worden voor de Brugse zakenlui.

Ondertussen is er veel gebeurd : onze G heeft inderdaad bewezen de kunst te bezitten om "uit te pakken".

Een nieuwe ELAN trekt de aandacht in de Brugse Vlamingstraat. De "Bank van je leven" heeft de challenge doorstaan en gewonnen.

De realisatie van deze nieuwe lokettenopstelling heeft een lange weg afgelegd. We nemen je even mee voor een verslagje over de eindfase ...

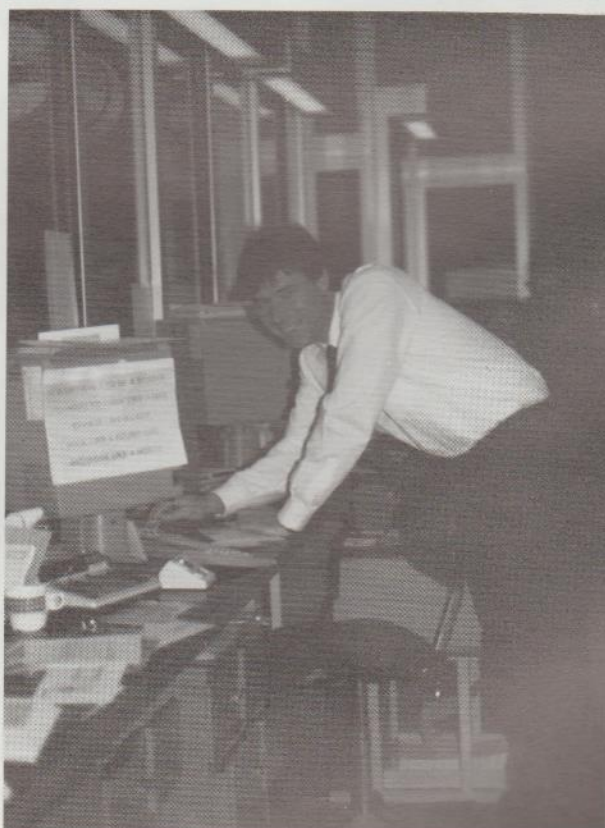

VOLKSVERHUIZINGEN

Zaterdag 22 april 1989 : de hoofdhuis-nomaden worden sedentair en beginnen hun laatste volksverhuizing. Het zijn geen herenpakken met G-dassen, het zijn geen dames-ensembles die in de vroege ochtend het Hoofdhuis binnenstappen. Nee, het zijn werkplunjes, doordeweekse jeans en poetsjurken. En dat is ook nodig, want iedereen komt de handen uit de mouwen steken. Het tijdelijk Hoofdhuis-kantoor wordt leeggeplunderd en de nieuwe zaal wordt ingericht. "Hard labeur", maar met een smile en wat samenwerking komt alles aardig op zijn pootjes.

Ons aller Magda BOUTELIGIER houdt nauwlettend toezicht op de goeie gang van zaken en aarzelt niet het nodige steentje bij te dragen.

Haar adjunct, Daniel BLEYAERT ontpopt zich opnieuw tot een werklustige rechterhand en loopt af en toe zichzelf voorbij, steeds glimlachtend.

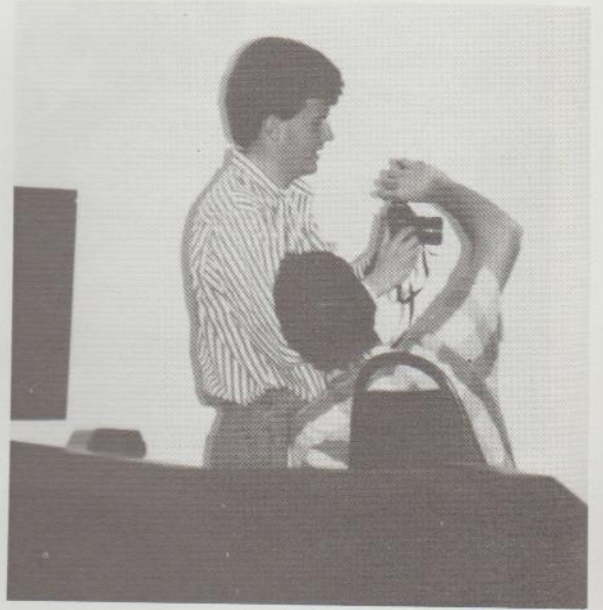

Marcel THYSEBAERT
wordt o.a. bijgestaan
door Cecile TEERLINCK,
Jacqueline VERSTRAETE
en Anita HELEWAUT

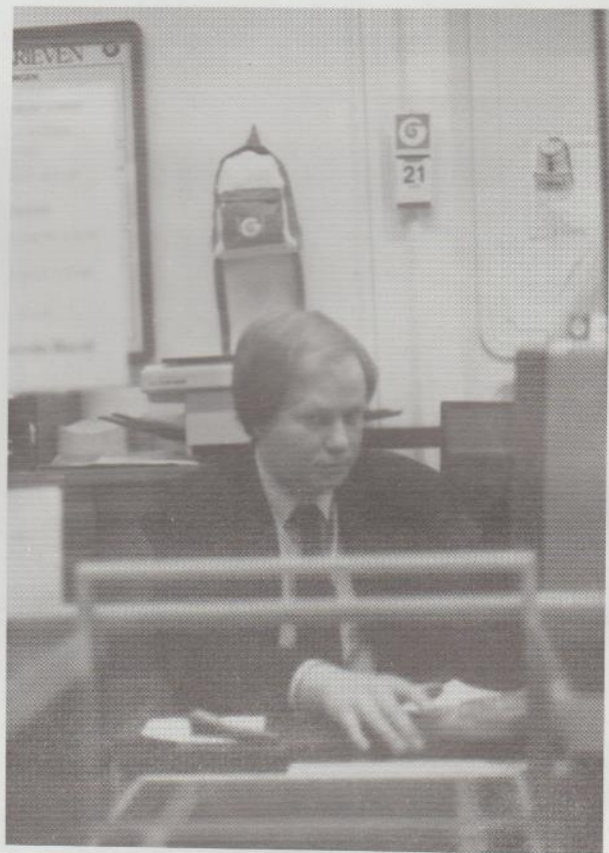
om alles van het Schouw-
burg-kantoor aan de over-
kant naar het nieuwe ge-
bouw te loodsen.

Een echte huzarenkarwei.

Pol DESMET legt de activiteiten vast op de gevoelige plaat, maar hij helpt ook mee met An CHERLET, Paul VERPLANCKE en Roger CHRISTIAENS die de produktenformulieren uit elkaar proberen te houden en de nieuwe desks met al het nodige bevoorraden.

Paul JANNES en
Marianne VANDEMOERE
slepen de stapels kredietendossiers
naar hun nieuwe kasten.

Rita DECRAENE, Annemie TEMMERMAN en
Liliane DARRAS

zetten zich met evenveel ijver in voor de ef-
fektendossiers.

Ondertussen stevenen José DE SEYN, Guido DE SOETE en Jean CAPPON, geruggesteund door het hele organisatie-team, als Woody Woodpeckers naar alle hoekjes en kantjes waar nog wat deskundige hulp nodig is.

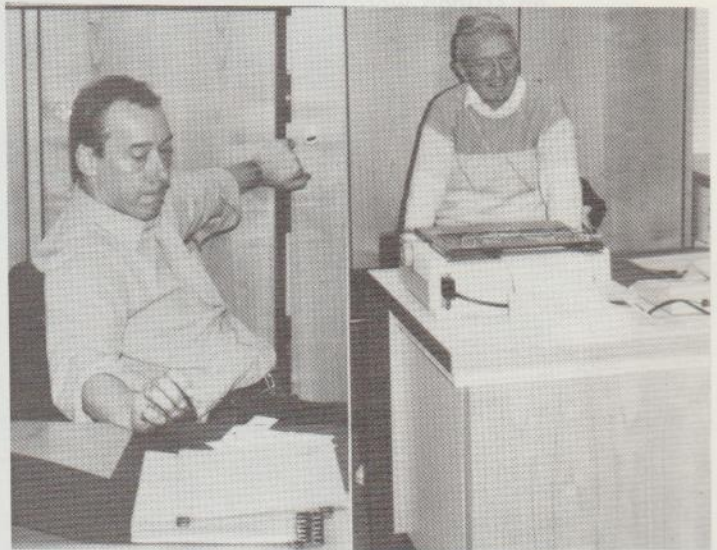
Tegen de middag worden de eerste inspanningen beloond. De sympathieke Ria BROUCKE brengt ons heerlijke zelfgemaakte soep ! Ook de broodjes, voor sommige monden al te groot, vinden hun weg. Een zekere rust daalt over eenieder. Sommigen zoeken een flower-power houding op de grond terwijl ze spijs en drank opnemen.

Wellicht door deze plotse mei 68-sfeer zegt Paul tot Rita "Weet je dat jij eigenlijk sexy-teentjes hebt?" Een antwoord blijft uit, want ook Hugo Boss heeft onze keuken ontdekt en komt ons wat enthousiasmeren.

Ook Dhr Wyckaert komt op bezoek en lijkt duidelijk te stralen omdat het eindelijk zover is. Fier inspecteert hij nog even het Elan-beeld waar straks de pyranas rond zullen zwemmen, zo wordt ons wijs-gemaakt.

Alsof het plots Pinksteren is, schiet iedereen opnieuw aan de slag. Yves MARECHAL en André CHERLET trekken er als echte demarcheurs op uit om hun werkruimte definitief gestalte te geven.

Annemie SWANNET zorgt voor de inrichting van de cartotheek en de back-office.

Daniel, Pol, An, Paul en Roger kruipen nog even op de grond om alle formulieren een juiste plaats toe te bedelen.

Dhr Pecsteen ziet ook nog even toe of alles naar wens verloopt en met de talrijke helpende handen gebeurt dit inderdaad ...

EEN NIEUWE LENTE

Maandag 24 april : het uur van de waarheid breekt aan. Onze Kantoordirectrice, de generalisten en de specialisten staan klaar. Fasten your seatbelts ! Ready for take-off !

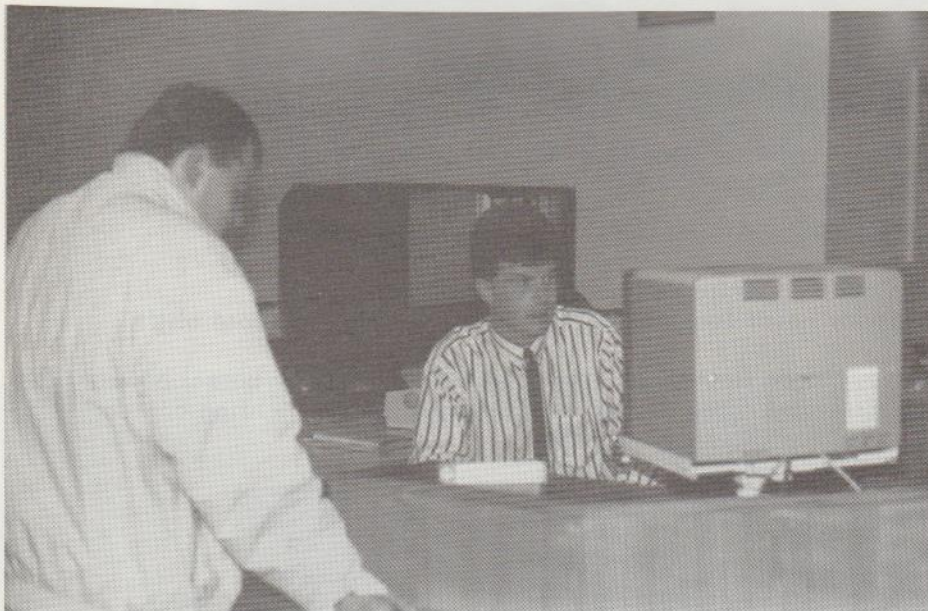
Nee, natuurlijk gebeurt dit niet onvoorbereid. José De Seyn en Freddy Vandenkervhove hebben de afgelopen week iedereen zo goed mogelijk klaargestoomd. Het was voor hen zeker een bijzondere prestatie dit alles zo nauwgezet mogelijk te doen. Hun instructies zitten dan ook in ons achterhoofd.

8.45 u. De eerste nieuwsgierige klanten durven bijna niet binnen te komen. Begrijpelijk dat deze ruimte hen overweldigt, na een periode van ingeblikt dienstbetoon. Robert Plovy en Ria Broucke zorgen echter voor een vertrouwd onthaal en stilaan wordt duidelijk wie waar zit en wat doet ...

Bij het binnenkomen rechts zitten de generalisten in hun startblokken : An Cherlet, Roger Christiaens, Paul Verplancke en Pol Desmet zullen gedurende bijna een week lang ongeveer deze conversatie voeren :

" Ewel, 't is hier wel veranderd !"

" Inderdaad Mevrouw, van harte welkom in ons vernieuwd agentschap"

" En is er hier geen glas meer da ?"

" Nee, aangezien we niet meer over een kas beschikken en het geld aan- of afvoeren langs pneumatische weg, is deze glazen wand overbodig. Dit is niet alleen veiliger, maar het laat ons ook toe beter met U te spreken ..."

" En van waar komt dat geld dan ?"

" In onze hoofdkas zitten twee mensen die ons via deze koker bevoorraden".

Nagenoeg alle Directieleden komen de eerste dagen een handje toesteken om het cliënteel vertrouwd te maken met de nieuwe werkwijze. De Back Office (Marcel Thysebaerdts, Jacqueline Verstraete en Annemie Swannet) zorgt, evenwijdig met de eerste desks, voor vlotte administratieve afwerking. Daniël Bleyaert zit rechts centraal, voor een zorgvuldige coördinatie.

KEN NIJWE LENTE

Nog aan de rechterkant hebben André Cherlet, Marianne Vandemoere en Paul Jannes plaatsgenomen. En de klanten vinden ook al gauw de weg naar de effecten-afdeling : links zorgen Liliane Darras en Annemie Temmerman voor het nodig advies. Een aan de linkerkant achteraan staan ook nog Yves Maréchal en Rita Decraene ter beschikking.

Heel wat klanten kijken bewonderend naar het Elan-beeld.
Dit modern kunstwerk valt zeker op in de retro-stijl van de vernieuwde zaal.

Ondertussen hebben Cecile en Anita de handen vol in de hoofdkas. Geen nood echter, Freddy houdt toezicht op zijn "schaptjes" en ook José blijft onze eerste man. Onze kantoordirectrice, Magda Bouteligier, raakt stilaan haar nieuw bureel gewoon. Maar toch is ze de eerste dagen hoofdzakelijk in de weer met toelichting aan de klanten.

Enkele opgevangen reacties van deze klanten :

" 't Is echt mooi. Da's goed dat de oude stijl bewaard werd."

" Amaai, moet er hier geld zitten ..." (geen commentaar)

" Eindelijk moeten we niet meer roepen achter dat glas."

" Nu zijn jullie pas echt geïnstalleerd."

Sommige klanten waagden zich zelfs aan een vergelijking met de concurrentie. Volgens hen lijkt "de bank van hier" al te veel op een doolhof en zou de conceptie van de nieuwe BBL te onvriendelijk overkomen ...

De Generale heeft duidelijk de challenge gewonnen : efficiënte en vriendelijke dienstverlening !

VOOR JONG, MID-LIFE EN OUD

Inderdaad, na enkele dagen wordt overduidelijk dat de G er voor iedereen is. De children's corner wordt uitgerust met een giant-beer en enkele kindvriendelijke speeltoestellen. Zo kunnen peuters, kleuters en kinderen gezellig spelen terwijl ma of pa geldverrichtingen doen of advies vragen. Het personeel blijft enthousiast en probeert zelfs zwangere klanten te overtuigen tot het openen van een spaarboekje.

Ondertussen legt Joannes Rappé de laatste hand aan de computer die alle beursmededelingen weergeeft. Bij een gezellig kopje koffie kunnen de volwassenen de recente ontwikkelingen op de kontant- en termijnmarkt volgen.

EEN MOOI ARCHIEFBEELD

EN EEN LIFE-OPNAME

HOOFDHUIS, OPEN U

Zaterdag 20 mei : 10 uur.

Nauwelijks een maand na de volksverhuizingen gaan de deuren open voor het personeel van A.Z. Brugge.

De leerlingen van de Groene Poorte staan als Britse paleiswachters met heerlijke champagne en vindingrijke toastjes op post.

De Heren Wyckaert en Vindevogel met hun Dames, en talrijke Directieleden, begroeten de collega's die, met een even verwonderd gezicht als toen ik voor het eerst de slaapkamer van de Roi Soleil en Marie-Antoinette in Versailles zag, traagjes binnenslenteren.

Ook de gastvrouw, Magda Bouteligier, staat al klaar met haar team om de nodige toelichtingen te geven. Marcel en Cecile zorgen voor demonstratie in de hoofdkas en aan loket 2 wordt op poëtische wijze een aantal loketverrichtingen gedemonstreerd. Dhr De Gryse blijkt onvoldoende provisie te hebben voor de gevraagde fictieve loketcheque en neemt graag het advies aan een thesauriekrediet aan te vragen. Er wordt verduidelijkt dat het wachten op de koker meteen ruimte creëert voor een commercieel gesprek, maar toch lijkt Dhr Caes te twifelen of men hem in die tussentijd alles kan verkopen ?

Ook een geïnteresseerde Michael Flamée komt, net voor zijn huwelijk diezelfde namiddag, nog snel even zijn tegoeden controleren !

Dhr Denaeghel bekijkt de demonstratie eerder wantrouwend ... maar toch met een goedkeurende glimlacht. En Dhr Carels lijkt helemaal overtuigd van de voordelen van deze nieuwe werkwijze.

Magda en Daniël helpen ondertussen in de hoofdkas om het "buizensysteem" toe te lichten. Stilaan komen nog meer collega's binnen (wellicht zijn er ook nog heel wat aan het supporteren voor het Interzeteltornooi.)

Een olijke groep jongelui laat zich de adelwijn welgevallen en sommigen stellen meteen hun knappe verloofde voor.

Een bezorgde poetsdame meldt me tussendoor dat de gemorste champagnedruppels vlekjes maken op de glanzende vloer en meteen krijg ik de indruk een soort maître d'hôtel te zijn. Slechts een paar G-werknemers vermoeden dat het loket ook een tapkast is en stapelen er hun lege glazen bij elkaar.

Ten westen van het Elan-beeld bemerken we Dhr D'Alleine in een gemoedelijk gesprek. De sportieve Geert Hoorens bestelt eveneens een demo-verrichting en Patrick De Leersnijder begint al het nieuwe banksysteem uit te leggen aan de benjamin van zijn gezin. Miel Van Biervliet lijkt opgetogen dat we elkaar nu eens niet in de Villa Romana ontmoeten ... Ronny Meulemeester, Hilde Duthoy, Jan Roose, Yves 't Jampens, Boudewijn Laloo, Lieve Lammens en nog vele andere jongeren, symboliseren de leerrijke jeugd, de toekomst van onze one and only G.

De aangename collegiale receptie eindigt even na half twee en bij het naar buiten gaan, horen we Dhr Wyckaert nog even vol fierheid praten over deze realisatie. Een korte wandeling in buitengewoon zomerweer laat de champagne wat tot rust komen en een paar uur later borrelt wat inspiratie op voor dit verslag ...

Roger Christiaens

DE EERSTE NOTEN
UIT HET KOPER-
DINGES VAN ONZE
WILLY.
HET FEEST KAN
BEGINNEN !

DE HEER EN MEVROUW
WYCKAERT BEGROETEN
HUN INVITEES AAN DE
INGANG VAN DE
" GOUDEN POORT "

MYRIAM WORDT
OPGEVANGEN DOOR
HAAR DIRECTEUR
EN DE FIRST LADY
VAN ZETEL BRUGGE.

EN DAT HEBBEN ZE
FIJN GEFLIKKERD !
PROFICIAT.
HET WAS PICO BELLO

OOK MAGDA SCHIJNT
TEVREDEN MET HAAR
VERNIEUWD (HOOFD)-
HUIS.

EEN PERSONEELSCHEF
DIE ZICH MAAR ZELDEN
LAAT VERSCHALKEN
DOOR DE FOTOGRAAF.
NOCHTANS IS HIJ ZO
FOTO-G-ENIEK !!

EFKES LICHT
OPSTEKEN BIJ
EEN ERVAREN
KANTOOR-
DIRECTRICE !

DE BANK
VAN JE LEVEN

MAAR YOONA
DRINKT LIEVER
EEN GLAASJE MEE.
'T IS TOCH RECEPTIE.

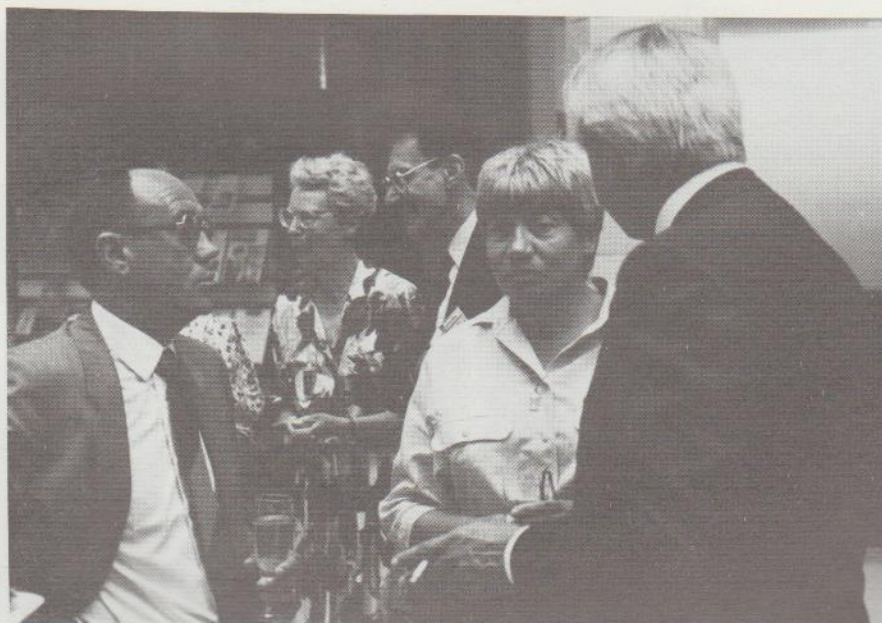

DAD PLEASE,
GET ME TO THE
CHURCH IN TIME !

ONZE FOTOGRAAF
KREEG VRIJAF
EN HOUDT ZIJN
KROOST IN 'T OOG
(ZIE HIERNAAST)

NEE LOUKI,
DIRECT BANKING
KOMT AAN DE
OVERZIJDE

DAT ZAL WEL EEN
ZAKSKE GELD GEKOST
HEBBEN ?
BEZORGDE BLIKKEN
IN DE CENTRALE KAS.

EEN FLINKE DELEGATIE
GEPENSIONEERDEN
MOCHT VERWELKOMD
WORDEN.
"MOEST U ORGANISATIE-
PROBLEMEN HEBBEN ?"

HET KERSVERSE LID
VAN DE JONGE VAN
HERTE ZIET ER
STRAAAAALEND UIT !

MERKEM ZOND
ZIJN DIRECTEUR
EN RUISELEDE
ZIJN BARON.
CHIC VOLK !!

HOLA MIEL !
IS DAT DE AUDIT NIET ?

TAAD TO ZAAK AL
ETWA NEM HOOT
RELIËRDIOMAL HOUDE
JAT TO VERBANTEN
SMILING FACES EN
'T GAAT NOCHTANS
OVER KREDIETEN !

DAT WAS WEER EEN
GOEIE MOP !
(VAN HUGO ...)

TWEE WILLY'S DIE
HET VOOR HET
ZEGGEN HEBBEN.
ROSE-ANNE IS TOCH
MAAR SCEPTISCH.

JA, MAAR ER GAAT
TOCH NOG NIETS
BOVEN KNOKKE HEIST
NIETWAAR ?

TELKENS WEER DE-
ZELFDE UITLEG GEVEN.
ROGER DOET HET
MET DE GLIMLACH.

HET HOOG COMITE
VAN TOEZICHT

DE KUNST OM
UIT TE PAKKEN !

GENERALE BANK

DE GOUDEN POORT

Op vrijdag 16 juni kwamen de (meeste) cliënten naar de officiële opening van de "Gouden Poort".

Magda Bouteligier verwelkomde de genodigden, Dhr Wyckaert gaf een historisch overzicht en Gouverneur Vanneste sprak o.a. zijn waardering uit over de geslaagde renovatie.

Minister Coens, Kamerlid Desutter en andere prominenten kwamen eveneens de nieuwe ELAN van onze Bank bewonderen.

Onze Kantoordirectrice

Onze Gouwheer

en ons Afgevaardigd Lid

Geen vlag,
geen affiche,
geen pankarte,
geen reclame deze keer.

Maar eindelijk es

EEN " G " OM IN TE BIJTEN !!

reuzegroot- in wit en rood
maar we kregen ze klein !!

Ja, op gebied van "taarten" zijn we al heel wat gewend.
Experts zijn we geworden, in het smullen van verjaardagscakes.
Maar eentje van dit kaliber !!
Dat verdient een plaats in het Guinness boek.

Al wie deze zomer in de Zetel "zat",
heeft duim en vingers afgelikt
van dit heeeeerlijke meesterwerk ! mmmm ...

VRIENDELIJK AANGEBODEN DOOR
ONZE-WARME-BAKKER-OM-HET-HOEKJE.

=====

(Hopelijk worden we evengoed verwend in hun nieuwe zaak !)

1964-1989

VRIENDENKRING GEPENSIONEERDEN VAN DE
GENERALE BANK
ZETEL BRUGGE

ONZE GEPENSIONEERDEN JUBILEREN !!

Dat een vereniging heden ten dage 25 jaar bestaat en bloeit, is geen alledaags feit meer, en dat de leden bij deze gelegenheid eens extra feesten is toch welverdiend !

Maar eerst een woordje geschiedenis over onze CLUB DER SENIOREN :

19 maart 1964

De toenmalige Directie van de Zetel Brugge nodigde al haar gepensioneerden uit op een middagmaal, gevolgd door een gezellig samenzijn. 16 vijftenzestig-plussers worden verwelkomd door de HH M.Nolf, Directeur, A. Priem, Onderdirecteur, M.Lambert, Prokuraatierhouder en J.Derbaix, Hoofd van de Personeelsdienst.

Het vervolg op dit prachtig initiatief liet niet op zich wachten. Op 16 april waren onze gepensioneerden terug op post, intussen versterkt met twee nieuwe aanwinsten - pas gepensioneerd - nl. A. Dhooghe en G.Verhoustraete. Met de toelating van de Directie werd deze samenkomst gehouden in de refter van de bank. Toen werd besloten een club van de gepensioneerden op te richten en maandelijks de derde donderdag samen te komen.

Aan Remi De Buyser werd gevraagd de nodige kontakten te leggen voor het samenstellen van een bestuur, statuten op te stellen en voorlopig het sekretariaat waar te nemen. Dank zij zijn verslagen van 25 jaar geleden, zijn wij in staat de geschiedenis van onze club stap voor stap te volgen en op papier te zetten.

Na enkele voorbereidende vergaderingen werd eind 1964 de officiële stichtingsvergadering gehouden. De "VRIENDENKRING VAN DE GEPENSIONEERDEN VAN DE ZETEL BRUGGE" was als een der eerste clubs van de GENERALE geboren en kreeg de naam "DE JONGE VAN HERTE".

Het eerste bestuurscomité zag er als volgt uit :

Demulder Edouard	Voorzitter
D'Hooghe Albert	Adj. Voorzitter
De Buyser Remi	Secretaris
Fincioen Maurice	Penningmeester
Brock Maurice	Boetemeester (!)

Michel Nolf, Directeur van de Zetel Brugge, aanvaardde het Ere-Voorzitterschap, zodat de club onmiddellijk op een stevige basis en met de financiële hulp van de Bank van start kon gaan.

Momenteel zijn nog 2 leden van het eerste uur in leven, nl. William Millecam, (92 jaar) en onze huidige voorzitter, Remi De Buyser (91 jaar) en tevens 25 jaar bestuurslid !

Onder impuls van Dhr Nolf werden later ook de weduwen tot de maandelijkse bijeenkomsten en activiteiten, als aangesloten leden, toegelaten.
Op 31.12.88 telde de Vriendenkring 38 effectieve en 33 aangesloten leden.

De activiteiten van de club bestaan uit maandelijkse bijeenkomsten, gehouden de derde donderdag van de maand, waarop alle ingewonnen inlichtingen die de gepensioneerden aanbelangen medegedeeld worden, gevolgd door een gezellig samenzijn, vrolijke babbeltjes, kaartspelen, enz.

Op deze vergaderingen hebben ook af en toe spreekbeurten of uiteenzettingen plaats, zoals over gezonde voeding, nalatenschappen, levensbeschikkingen, erfrecht, bankvoordelen toegekend aan het personeel en gepensioneerden, sociale voorzieningen, enz.

Voor de maand september is een uiteenzetting voorzien over homeopathie en in oktober over de afhoudingen en belastingen op onze pensioenen en de bankdiensten Bonifisk en Fiskomat.

Jaarlijks worden ook 2 reizen ingericht, nl. een lente- en een herfstreis, vooral naar mooie plekjes in België, maar soms ook naar onze buurlanden, zoals Holland en vooral naar Noord-Frankrijk, voor de picon- en Franse keuken-amateurs. Zo trok de club op 7 september ll. voor haar vijftigste (!) reis naar het Pajottenland.

Het huidig bestuur ziet er als volgt uit :

DE BUYSER REMI
LAMBERT Marcel
DEBRUYNE Roger
BEKAERT Roger
MEYSKENS Jean
TANGHE André

WYCKAERT Oscar
DESMEDT Arsène

Voorzitter
Vice-Voorzitter
Secretaris
Peningmeester
Lid, verantw. Lottoclub
Hulpsecretaris, Reizen

Ere-Voorzitter
Ere-Ondervoorzitter

Gezellig o

op een f

zomers

ZILVEREN JUBILEUMFEEST

Op VIJFENTWINTIG (symbolisch) mei, werd het 25-jarig Zilveren Jubileumfeest gehouden.

Het bestuur had een goedgevuld programma ineengestoken, met voor de liefhebbers van het Brugsche Scone, een samenkomst om 9,30 uur op 't Zand.

Na een tasje koffie begonnen wij aan de rondleiding, met onze gediplomeerde gids en voorzitter van de Club van de Generale, Jacques De Blauwe.

Wij vertrokken op 't Zand, maar tot onze verrassing stonden wij niet op zand, maar op water, overweld natuurlijk. Wij bewonderden de prachtige beeldengroep, waar wij, Bruggelingen, maar al te snel aan voorbijlopen, trokken via de West- en Oostmeers, typische Brugse straatjes, en het oude St.Janshospitaal, naar de O.L.Vrouwkerk, met zijn beroemde schilderijen en praalgraven.

Om 12,15 uur vertrokken wij dan naar het Kasteel van Moerkerke, waar wij de andere clubleden vervoegden.

Onze Eregasten op deze feestdag waren de Heren

- O. Wyckaert, Erevoorzitter van onze Club en Afgevaardigd Lid,
- E. Misseghers, Nationaal Voorzitter van de Vriendenkring van de Gepensioneerden,
- A.Caes, Personeelschef.

Lustig ni

aan een

levensd

Tijdens het uitgebreid diner werd het welkomstwoord uitgesproken door M.Lambert die spijtig genoeg onze Voorzitter, Remi De Buyser, diende te verontschuldigen wegens ziekte.

In zijn dankwoord feliciteerde Dhr Misseghers de Club en zijn bestuur met dit prachtig initiatief en legde dan vooral de nadruk op zijn grote bekommernis, nl. het pensioenstelsel "oud regime".

Het zomers weertje nodigde de leden uit om tijdens de verschillende gangen van het diner, te genieten van het grote zonneterras en het mooi aangelegde wandelpark met vijvers en fonteinen, terwijl de jongsten onder de gepensioneerden ervan profiteerden om, samen met de gastvrouw, het prachtig historisch kasteel tot in de kleinste hoekjes te bezichtigen.

Van de voorgenomen projectie van de dia's die het 25-jarig bestaan van deze jeugdige 25-jarige club vereeuwigden, kwam helaas niets in huis, want deze mooie dag was véél te kort.

Heel gelukkig en tevreden en met de beste herinneringen aan deze geslaagde dag namen wij afscheid van elkaar, in de stille hoop nog dergelijke feestvieringen te mogen meemaken.

zo wort

honderd

De Sekken

Naar belangrijke successen werden wij afwisselend uitgewisseld in een

Op 11.5.89 werd door de Heer Carels, Groepschef, aan de personeelsleden van de agentschappen Groep Oostende een uiteenzetting gegeven over TF1, TF2. In juni werd deze voorlichting nogmaals georganiseerd voor het personeel van de Commerciële Zetel zelf.

C.Z.O. IN EXPANSIE

In juni was de C.Z.O. opnieuw aan uitbreiding toe.

Immers de cel " CORPORATE - KMO " alsook de cel "PORTFOLIOBEHEER" werden gepromoveerd van verdiep 3 naar 4.

Hieronder ziet U de " cellisten " op een rij :

*DESMEDT Rosé - GÖDESÖNE Jacques - VAN GYSEGHEM Etienne
CLAEYS Frank (spits) - CARBON Pöter - DESPIEGELAERE Rita
en ... de Zendeling uit Antwerpen.*

*Uiteraard ging deze plechtigheid gepaard met een kleine receptie.
Maar enkel voor de aanwezige pers ... de rest stond erbij en keek ernaar.*

ECHO'S UIT DE "ONDERNEMINGSCEL"

ZORGANKIN

De Verschrikkelijken Pöter en Gödesöne!

Eindelijk is het zover. De Commerciële Fauteuil heeft een nieuw kind gebaard. Wat ooit begon met een toevallige zendeling uit Antwerpen groeide langzaam uit zijn voegen. De vraag naar gespecialiseerd advies en begeleiding werd steeds groter zodat de uitbouw van een ondernemingscel onvermijdelijk werd. Daarom werden 2 oude jonge ratten of vossen (zoals je zelf wil) aangetrokken die hun sporen reeds verdienden in de bank teneinde de lukratieve KMO-markt op een systematische en efficiënte manier aan te boren. Het ultieme doel van dit alles is de rentabiliteit van de bank te verhogen zowel op korte als op lange termijn. Het trio account managers wordt hierbij gemanaged en vertroeteld door een onverhoopt transfert uit de zusterclub van A.Z. Brugge.

Allereerst werd een marktstudie opgezet om het potentieel te bepalen. Het gaat hierbij om een duizendtal ondernemingen die werden geselecteerd waarvan 60 % in de regio der Koninginnestad en 40 % in het verre westen. In de tweede fase worden nu in nauw overleg met de respectievelijke kantoren de prioritaire klanten benaderd. Het zal voor iedereen duidelijk zijn dat niet eensklaps alle demarches regelrechte successen zullen zijn. De eerste resultaten zijn niettemin zeer hoopgevend. Eilaas, een cel ondernemingen kan niet funktioneren zonder de actieve medewerking van zijn omgeving. Wij hebben echter goede moed 100 % op de medewerking van Kadees, de Kredieten, de lokale en regionale directie en alle andere diensten te kunnen rekenen.

Tot slot wil ik nog sommige geruchten ten stelligste ontkennen als zou er een nieuwe KD in Diksmuide zijn gearachuteerd of dat Nieuwpoort een vooruitgeschoven loket van Diksmuide zou worden. Het is niet te geloven hoe snel bepaalde roddels zich via de diverse G-lijnen verspreiden. Dhr Carels is hierbij formeel. Hij dreigt met een diplomatiek incident en een sluiting van de geldkraan, broodnodig voor het noodlijdende Bachten de Kupe.

Hopend op een vruchtbare samenwerking en in naam van Rita, Jacques en Pieter.

Frank

BEHEREN EN BANKIEREN VIA P.C.

ZORGENKIND ... of ZORGELOOS

Het N.C.M.V. BRUGGE hield op 27 april jl., in samenwerking met onze Bank, een informatieavond over bovenvermeld thema.

Deze info-avond richtte zich tot alle zelfstandigen die belang stellen in kostenbesparing, hechtere klantenbinding, efficiëntere boekhouding, optimaal bankieren en ... meer vrije tijd.

Aan de hand van demonstraties werd een uiteenzetting gegeven over de praktische mogelijkheden en toepassingen van de Personal Computer.

Sprekers waren Dhr Herman DEBBAUT, adviseur produkten, S.D.Ondernemingen, en onze kollega Guido VAN RYCKEGHEM.

Herman Debbaut tijdens zijn boeiende en interessante uiteenzetting, onder het waakzaam demooog van Guido.

Enkele van de 120 aanwezigen, waaronder NCMV-voorzitter en Schepen M.De Langhe, Jozef Lamote, Willy Deceuninck, Fernand Louwagie, Geert Dalle.

*En eens de smaak goed te pakken,
trok ons DIRECT-BANKING team,
Guido Van Ryckeghem en Herman Verheyde,
ook de Westhoek in, om de inboorlingen aldaar
te "computeriseren".
Hier zijn ze in actie in DIKSMUIDE op 23 mei.*

Terwijl ze op 25 mei
hun uiteenzetting
hielden in VEURNE

Genoteerd in de Saaihalle :

Drie vrouwelijke G-personeelsleden discussiëren op een receptie over valuta- en rentestrategieën met de financiële directeur van een middelgrote onderneming (die enthousiast spontaan een etentje voorstelt)

...

en dit terwijl een Directielid van onze Zetel, in een vlaag van mannelijke emancipatie, eventjes met broodjes rondgaat.
Een lovenswaardig voorval dat aantoonst dat wij een collegiale en dynamische ploeg willen zijn, waarbij voor alles de klant centraal staat.

De receptie waarvan sprake volgde op een informatievergadering over

**PERSPECTIEVEN VOOR
DE RENTE-EVOLUTIE**

**NIEUWE PRODUCTEN
IN HET RENTEBEHEER**

op 16 maart 89 om 14,30 u. in de
Gotische Zaal van de Saaihalle.

Een select publiek van corporate-bedrijven en G-personeelsleden luisterde geboeid naar de glasnost-heldere uiteenzetting van

- William DE VIJLDER, Economist bij onze Economische Studiedienst in de C.D. over de renteverwachtingen in BEF en in deviezen
- Christine PLAETINCK, ex-Arbitragiste in onze Zetel, over de nieuwe financiële produkten inzake rentebeheer.

Een initiatief en een realisatie die terecht alle lof verdienen !

Dat hadden jullie niet verwacht hé !

Ik ben nergens bang voor ...

... of misschien toch ...

Hup, hup, and away ...

Met de G-Bank
kan niets verkeerd lopen !

Nota van de Redactie :

Omwille van zijn heldhaftig optreden tijdens deze door I.T.B.
(INTERNATIONAAL TOELEVERINGSBEDRIJF) te WINGENE
ingerichte luchtballwedstrijd, kreeg onze helfftige luchtballon-
vaarder enkele dagen later de ere-titel van

BARON van RUISELEDE .

Proficiat Fernand !

KARNAVALSFEER IN DE PANNE

Zondag 26 februari 89. Een zonnig maar winderig weertje moest de karnavalstoet van De Panne trotseren.

Geen nood. De Marketing had gezorgd voor warme G-anoraks.

Onze G-ploeg was een opvallende deelnemer in de publiciteitskaravaan, dank zij de in het oog springende Espace en de in G-kledij uitgedoste Panneploeg.

De talrijke toeschouwers graaiden met gretige handen naar de G-attributen die echter zuinig moesten bedeed worden.

Wij moeten zelfs verklappen dat wij niet de enige G-mensen waren die het gure weer trotseerden. Ja, zelfs Bernadette en Georges kregen een stylo en een klakske toegegooid.

KOEKELARE

De 5de WEST-POLDERTOCHT op 1 mei 89 kende een enorme bijval !

Liefst 2.700 deelnemers werden begeleid door de Bankwagen van onze Kantoordirecteur Eric VERGAUWE.

Een manifestatie die een belangrijk publicitaire impakt heeft gekend in Koekelare en omstreken !

provinciale wandeldag

Applaus voor

DAN O' NEIL

25 maart èn Paaszaterdag.
Het Dortmunder Thier-Brau-Hof te Torhout
was tot in de nok gevuld, voor een groots op-
gezette vedettenparade.
De opbrengst van de ganse organisatie was
ten bate van de nierpatiënten.

Als hoofdvedette werd niemand minder dan
Piet Veerman ingelijfd. Iedereen kent deze
rasartiest ongetwijfeld uit zijn periode met
de Volendamse Cats en nog dichter in het
verleden werd "Sailing home" voor hem een
monsterhit.

Het spreekt voor zichzelf dat bij zo'n massale opkomst ook onze bank zijn steentje
diende bij te dragen. Wij hadden van de inrichters de toestemming gekregen om gratis
reklame te maken. En zo werd dan ook een G-vlag pal boven het podium gehesen !
En op de Bühne stond onze collega Dirk Danneels, alias DAN O'NEIL voor de zoveelste
keer zijn ziel uit zijn longen te zingen.

Achteraf verklaarde hij zeer vereerd te zijn, te mogen "performen" net voor de dave-
rende prestatie van Piet Veerman. En als we het mogen geloven, zou onze Noorderbuur
zich ook met veel lof uitgelaten hebben over het show- en zangtalent van onze commer-
ciëel afgevaardigde uit Lichtervelde.

En dat Dirk er niet alleen voor stond, werd bewezen door de aanwezigheid van de
Lichterveldse ploeg. Van teamwork gesproken !

Alles bij mekaar een prachtorganisatie, welke zeker voor herhaling vatbaar is.

GOEDE OUDEN TIJD ...

Alle 55-plussers ontvingen op 23 mei uitnodigingen voor de "GOEDE G- OUDEN TIJD" enkel aan muziek gewijd.

Voor de kaartenreservatie in de marketing "lokatie" Op 2 dagen tijd alle kaarten weg, daarna had iedereen pure pech.

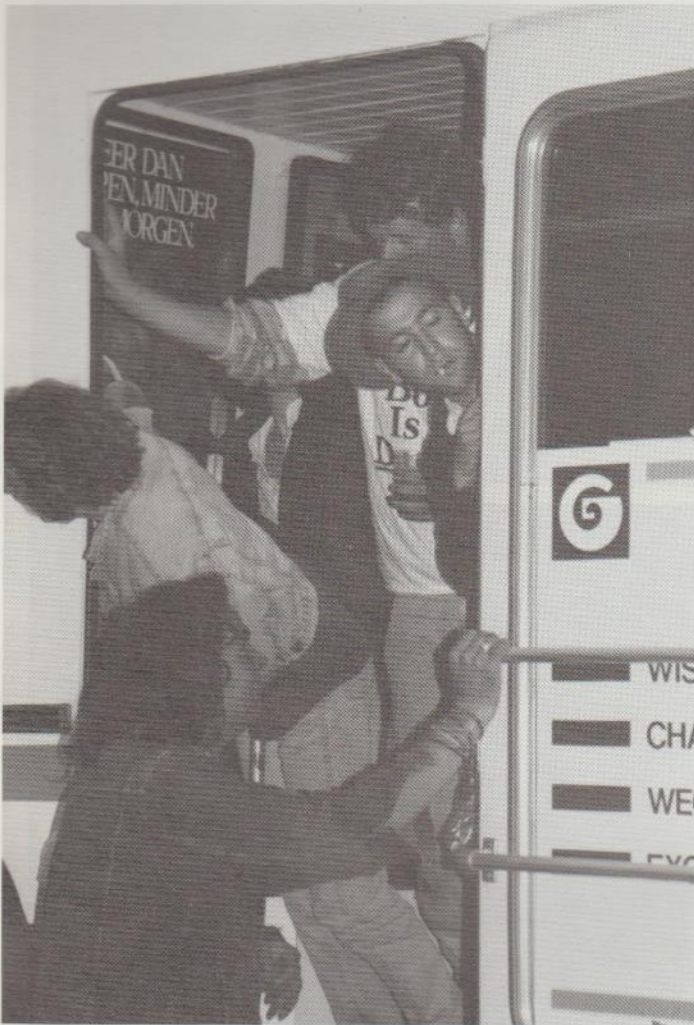
*De 55-plussers kwamen aan de poort
waren tevree en vertelden het voort.*

*PATRICIA LEMS verdient onze lof !
Alle senioren vinden haar tof.*

En de Jef wou per se op de foto met enkele van zijn trouwste G-fans.

ROCK TORHOUT

1 juli. Eens te meer een groots-opgezette G-PRESENTIE op en om de festivalweide. Een happening, voor al wie er bij was !!

Deze 2 fans laten zich wat graag een programma aansmeren van dit lief hostesske. Kwestie van goed te kunnen volgen ...

LIEFDE IS ... SAMEN BLOED GEVEN

Maandag 12 juni kwamen de "dappersten" onder ons weer naar de Saaihalle, voor de jaarlijkse bloedinzameling ten voordele van het Rode Kruis.

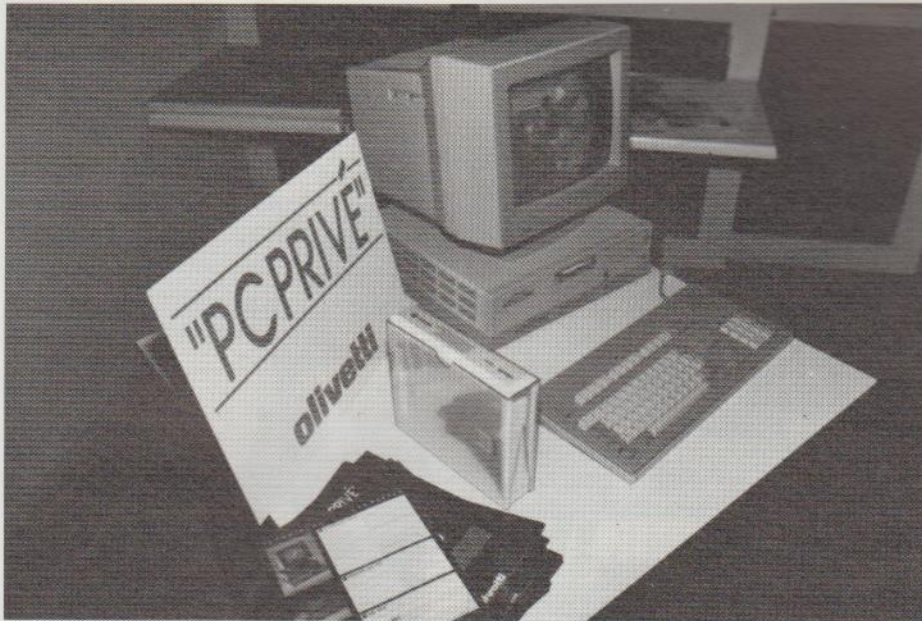
An durft zelfs mee te kijken ...

en "straffe" Brigitte vindt het nog amusant ook.,

terwijl Rose-Anne en Katrien een beetje aan het "bijkomen" zijn.

Was jij daar ook ?

Dat is 'm dan !

De computer die furore maakte in onze Bank.

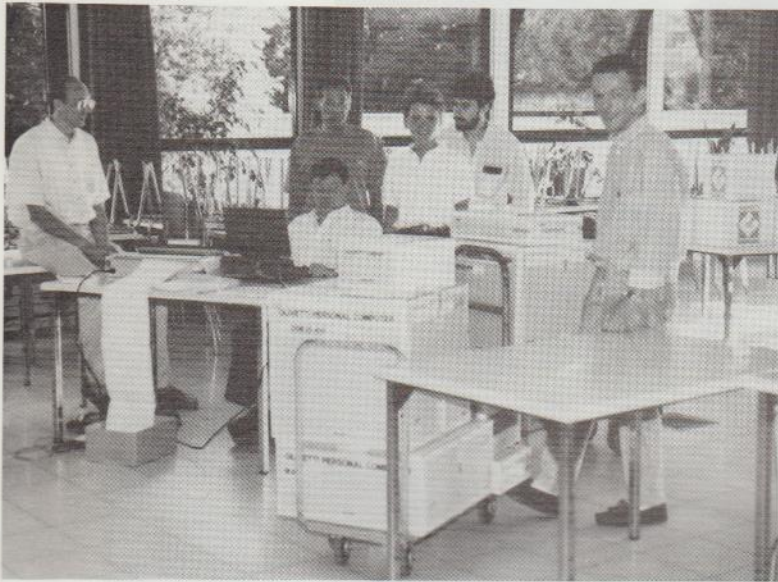
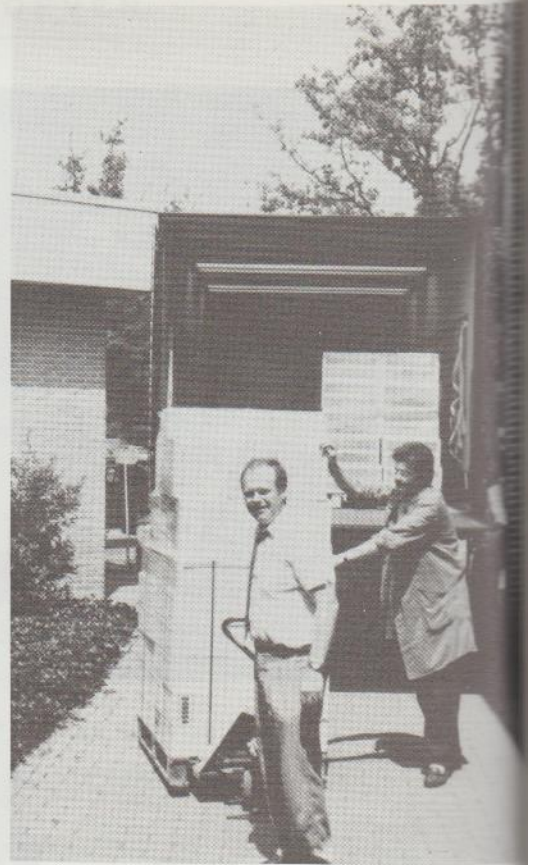
In Brugge alleen reeds tellen wij 117 trotse "huurders" (= meer dan 20 % van het personeel) terwijl op nationaal vlak meer dan 3.000 bestellingen genoteerd werden. Daarvoor was onze Bank te klein !

Op vrijdag 25 juni werd dan ook De Groene Poorte gemobiliseerd.

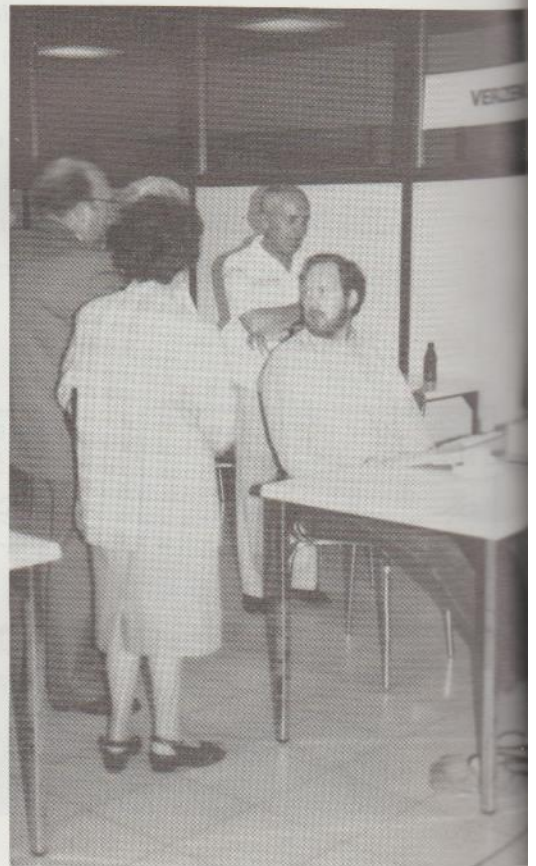
Een perfecte organisatie zorgde ervoor dat alles op wieltjes verliep. In een korte uitpaksessie werd elkeen wegwijs gemaakt. Ook was een vriendelijke transport-onderneming aanwezig, die heel het gevaarte veilig in onze auto-koffer loodste.

Instappen en wegwezen. - Een belangrijk moment voor velen onder ons !

Il settore della ricerca è in crescita

Modern Management

B.B.B.B.

=====

Brugsche Babbelkoenten bûten Brugge

=====

DEN TRING.

Wit je giender oe geëstig da da'd is ?

Nu da'k een Bruggelienk zien buûten Brugge, goa'k olledagen met den tring no Broeksèle !

Nateurlik kom'k oltied wére. Je ziet da van ier da'k mien schoanste stad zoe'n verloaten !!

Mo 't is toch amusant van te reizen up zo'n tchoektchoek ...

Je ziet ol soarten van menschen, mé ol under speciefiecieteiten.

Ja, je go mien moeten verekskuuseren os 't er nu en ton e ki een fransch woordetje bie komt, mo da's d'environaze die da doet.

Os je 's nuchtens in de stoasie stoat en je wacht up dien tring, die mo nie wilt ofkommen, zie j'ol de wakkere gasten. Ze lezen ol under gazette of stoan dor een hele pourparlee te sloan me een kameroad over olles en nog en 'twa.

Ten andere, wit je giender oè da je kan weten waverre menschen d'er up 't perrong stoan ?

Os ze over voetbal klappen, zien 't geweune menschen lik miendere, os z'over tennis - allée le tennie - een moentje babaatje doen, zien da ol kaders van 't oogste nivoo,

en on'ze parleren over golf, ton zien da dierekteurs.

En wit je giender ook waarom ? Ewel, oe klinder (hunder) bolletje, oe dikker under nekke ...

't Is van oaren zeggen van één die stoend te wachten op den otoobus up 't pling vo de stoasie.

Allée, vo voos te doen, en e ki da d'en tring garrievird is, stapt iedereen up. D'en eenen mè un wiptje, d'en anderen is nog moe, nog nie van 't werken woarschienlik, en "kruupt" up d'en tring. Ton e je d'er ook nog die olledagen begunnen mè een sprientje. Je zou zelfs peizen da'n ze 't doen vor under kondietie hoge toekden.

Iedereen zet em up e platse die nog vrie is.

't Is roare, mo'r os 't er een zetel vrie is, pakken ze'm. Ze gon nie neffens een anderen gaan zitten. Ol die menschen willen ollène zien, in meedietoasie. Toe in Gent, want ton moe j'e bitje upschuuven vo de stroptjes.

J'e 't er nateurlik die geboaren da'n ze slapen of een tukstje doen en de nieve vojazeurs durven em ton gin duwtje geven en azzo mag tie olleine bluuven slapen.

Neffens de slapers e je ton de wakkere burgers, die under gazette voorslezen. Da woaren dedeze die ol up 't perrong 't eeste blad uitgelezen aan.

D'intelktuelen (dedeze pakken ook den tring) beginnen me 't kruuswoordradtsel up te lossen. En zuchten da'n ze doen !

't Schient da den moeiliksten in 't Nieuvsblad stoat en den gemakkeliksten in 't Volkstje.

En azzo e je ton kennessen die tegen mekoar zeggen : é j'ol zevene vertikol ? of viere horizontol ? De Gentenoars zeggen da d'anders, mo'r iedereen verstoat iedereen.

En achter en eure kom je ton an in Broeksèle.
Eest kan je weten oe late dat is en oe warme of koed dat'in de capital is.
En ton slentert olleman no buuten, d'ene no den metro, d'"andere no den
otoobus en nog andere no de Zeneeral !!
Da's nie verre en je komt ton ol kollegaatjes tegen en ton zie je wakker
(soms).

Over de banke zalve go'k nie klappen, me zitten d'er hele dagen in.

Mo 's avonds is 't were van dadde. Mo nu sprient iedereen no die'n tring en
onze do stoan, hoaren ze ton zeggen da den tring no de kuste een bitje ver-
tragienge et en dan'ze dovorren vrèe spietig zien.

't Is olgeliek'erg, da'tie 's nuchtens oltied, of biekan oltied, up tied is
en 's avonds, os je no 't vrouwtje wil, moet je do stoan koekeloeren toe da
"meneire" de tring goeste et van of te kommen !

En up dien tring zie je ton diezelfde mensen, of toch vele, ze pakken
under zalfste platse van 's nuchtens, mor ommegekeerd. 't Is mien ook ol
opgevollen dan de mensen oltied dezalfste plekke trachten te bemachtigen.
't Is een gewente no 't schient.

En ze lezen nu gin gazette mi, z'en em up 't werk wel uitgelezen.
Die gasten die 's nuchtens lagen te slapen, slapen nu voarts. 'K vragen mien
ton oltied of, on'ze heel den dag geslapen en, en wa da'n ze ton thuus doen ?
Mo da go mien nie an, nateurlik.

Jè ton wère de werkers van 't eeste eure, die nu dossiers an 't bestuderen
zien of geboaren, en ik zien bezig mè de BRUGSCHE BABELKOENTEN te schrieven.
En azzo passirt er were een dag en olldagen is da 't zalfste.
Mo 'k maken do nie van zulle, want binst da je up den tring zit of stoat,
ol noargelang 't volk da't er in de stoasie stoat, kan je de mensen
bekieken en observeren.

"Binnen enkele ogenblikken kommen me an in Brugge" oar 'k zeggen via den
hooparleur. 't Is ton tied da'k stoppen mè schrieven.

Allée, vanuut Broeksèle, wensch je'k joender een schoane herfst toe
en toe mè kerstdag (wa go da zère zeg), os 't God belieft.

Monsieur Edmond

EEN ZEE VAN VERLANGENS . . . OVERSPOELDE DE SAAIHALLE

Op vrijdag 21 april 89 werd in ons cultureel centrum De Saaihalle de eerste dichtbundel van collega Roger CHRISTIAENS aan pers en publiek voorgesteld.

Onder de aanwezigen heel wat vrienden van de dichter en vooral de collega's uit Assebroek en het Hoofdhuis.

De genodigden werden met toepasselijke zeegeluiden begroet en presentatrice Sabine Misseeuw stelde de 7 sprekers voor.

De Uitgeverij 't Kofschip stelde de dichter en zijn werk voor.

Auteur Ugo Verbeke zei o.a. over Roger Christiaens :

- " Seizoenen zijn voor de dichter zeer belangrijk. De winter en het stormweer
- " bezorgen hem geen kippevel, wel de warmte en de uitstraling van de poëzie.
- " En in de zomerperiode is hij niet de voyeur die over het strand loopt, wèl de
- " observator die tussen de massa wandelt en die hem inspireert tot het schrijven
- " van gedichten; de massa die gevoelens wakker schudt en hem aanzet literair
- " produktief te zijn. Poëzie betekent voor Christiaens het verwoorden van inner-
- " lijke onrust, het bevrijden van pijn, het ervaren van geluk, evenzeer als een
- " vlucht uit de realiteit."

Auteur Hervé J. Casier stelde

- " dat de gedichten kunnen gelezen worden als poëtisch uitgeschreven gedachten.
- " Een Zee van verlangens, bevat vooral belijdenispoëzie. De gedichten getuigen
- " van een lichtvoetige droefheid of een gevoel van eenzaamheid. Er kan een as-
- " sociatie gemaakt worden met de gedichten van de jonge Willem Kloos ..."

Namens de uitgeverij las Edith Oeyen enkele gedichten voor, o.a. :

*Jij bent mijn ène ster,
hoog aan een blanke hemel.
Op trappenwolkjes kom ik naar je toe
en samen vallen we hog hoger.*

Ook een aantal politici hielden een toespraak.

Schepen van cultuur van Knokke-Heist, Maxim Willems, sprak o.a. over de kulturele inzet van de dichter. In zijn geboortestad Knokke was Roger Christiaens vooral actief in het amateurtoneel. In maart van dit jaar richtte hij trouwens een eigen toneelkring op.

Ook Hugo Stevens, Schepen van cultuur van Brugge, stelde dat een volk pas kultureel wordt als het ook dunne dichtwerken leert waarderen. "Christiaens is een uitstekend waarnemer die met een intense kracht en poëtische schoonheid zijn verlangens verwoordt", aldus Dhr Stevens.

Ook Volksvertegenwoordiger Manu Desutter sprak lovend over de debuutbundel.

Het publiek waardeerde vooral de voordracht die deze politicus hield :

*En bestond de zee niet,
ik vond haar uit voor jou.
En bestond de zon niet,
ik vond haar uit voor jou.
En bestond de maan niet,
en de sterren niet en de meeuwen niet,
ik vond ze uit voor jou.
Maar bestond de liefde niet,
ik vond ze uit DOOR jou.*

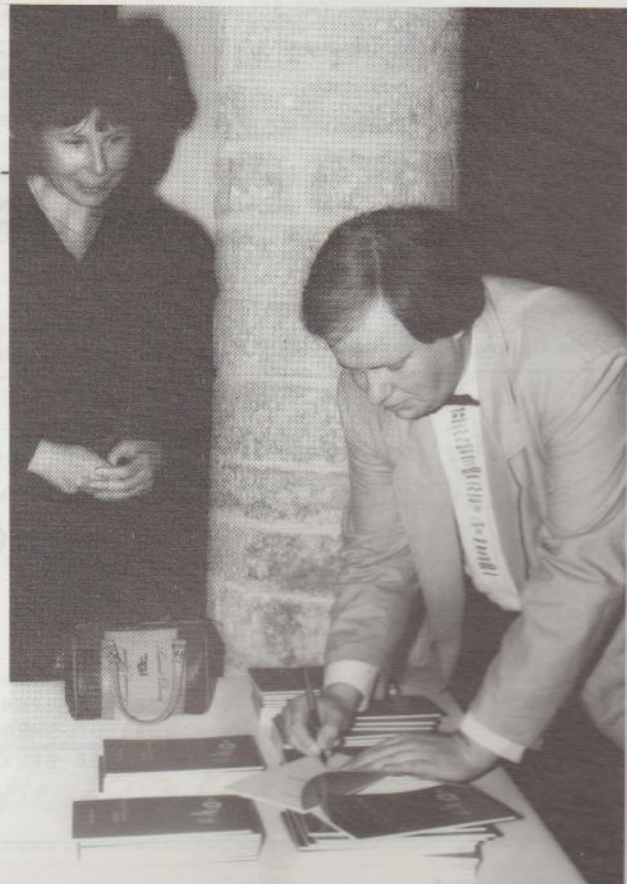
AUTEUR UGO VERBEKE
 COLLEGA ROGER CHRISTIAENS
 AUTEUR HERVE J. CASIER
 AUTEUR EDITH OEYEN
 VOLKSVERTEGENWOORDIGER
 MANU DESUTTER

Groepschef Jacques Vanhee liet tot slot de kulturele belangstelling van de Generale Bank blijken en nodigde namens de G uit tot een receptie.

De dichter Roger Christiaens hield het slotwoord. Hij dankte de uitgeverij 't Kofschip en de Generale Bank voor de realisatie en voorstelling van deze dichtbundel en ook de aanwezigen. Tijdens de receptie had hij de handen vol met het signeren van zijn bundel. De Straffe Hendrik zorgde voor een gemoedelijke sfeer, voor sommigen ... tot in de late uurtjes.

Wie "Een zee van verlangens" wil bestellen, kan Roger opbellen in het Hoofdhuis (467) of 200 F storten op rek. 280-0391174-10.

*Ja, het zou ook anders kunnen :
 er niet over praten,
 alleen de woorden fluisteren
 tegen een spiegel,
 je diepste ik alleen toevertrouwen
 aan een late lenteroos.
 Maar ik kan het niet meer,
 al heb ik angst
 dat ook jij bang zult worden
 voor de golven van mijn bloemenzee.
 Ik zou zo graag de engelen horen zingen
 maar ik heb angst.
 Niets is onuitsprekelijker dan ...
 liefde.*

W I S T U D A T ?
????????????????????????????

Of, als variatie : V-LIST U DAT ?

Generale Bank
Dienst betwiste zaken
T.a.v. Mevr. Van de Lanteirne
Vlamingstraat 78
8000 - BRUGGE

er in de duistere praktijken van de
Betwiste Zaken blijkbaar toch een
lichtje (lees : licht) schijnt ?

Generale Bank
t/a M. Ryckaert
Vlamingstraat, 78
8000 BRUGGE

Maar deze adressen zullen wel een
vergissing zijn ... (of niet ?)

23208
GENERALE BANKET

VLAMINGSTRAAT 78
8000 BRUGGE

Computers worden gek van nylon ondergoed

Sexy ondergoed drijft computers, microgolfovens en gesofisticeerde wasmachines tot waanzin. De statische elektriciteit die nylon panties, slipjes en andere pikanterieën uitstralen, brandt gaatjes in microchips. Daar kwam expert Steward Pinkerton achter.

Als je nylon op enige afstand van een

computer over en weer beweegt, kan je het toestel opladen met statische elektriciteit. De lading kan een tiental, maar ook een paar duizend volt bedragen. En een paar honderd volt is voldoende om een microchip uit te schakelen. Een microgolfoven kan op een paar weken vernield worden. Driekwart van de storingen die een Nasa-project lamlegden, hadden te maken met statische elektriciteit.

Pinkerton onderzocht dit verschijnsel in

opdracht van 2.000 Britse firma's. In zijn rapport staat dat bedienden het dringende advies moeten krijgen over te schakelen op katoenen ondergoed. Hoe de baas dit moet controleren, zegt hij er niet bij. Katoen veroorzaakt minder spanning, omdat het zweet opslorpt.

Statische elektriciteit krijg je ook door over vastapijt te lopen. Pinkerton raadt een klassiek parket aan.

Dat wordt een serieus probleem voor het volgende C.V.G. !

Twee Indonesiërs komen in het Hoofdhuis
vragen naar Mister CAES.
Robert stuurt ze prompt naar de overkant
naar MISTER CASH ...

Deze gekontrakteerde "tand"
zit zeker zonder wijsheidstand ...

B.T.W. te voldoen door
de medecontractant.

K.B. n° 1 - art. 17 bis

Btw te voldoen door de
mede contractant.

F I L M K W I S

Inderdaad !

Laat je goed humeur alvast een
glimlach op je gezicht tekenen,
want ...

na het overdonderend succes
van de MUZIEKKWIS in 1986,

pakken we volgend jaar uit
met een nog nooit vertoonde

FILMKWIS !!

We garanderen een gezellig
avondje-uit voor de hele
Generale-familie.

In een produktie van onze
"Club", i.s.m. de redactie van
"Wist U dat".

Wanneer ? Schiftingsronden in september 90
 FINALE in oktober 90

De opvatting van deze filmkwis is bijna hetzelfde
als van onze muziekkwis anno 86.

De verschillende soorten films komen aan bod :
aktie, drama, horror, komedie, musical, oorlog,
western, thriller, science fiction, avontuur ...

Zondag 18 juni.

WANDELEN DOOR

DE BOSSEN VAN

SIJSELE

MALE

Verbroederingswandeling

BOEKHOUDING

A.Z. BRUGGE & KORTRIJK

Op zondag 18 juni verzamelden de "boekhouders" van de A.Z. Brugge en Kortrijk in SIJSELE, voor een twaalf kilometer-lange ver-broe-der-ings-wan-del-tocht !

Nog nakaartend over de Europese stem die we 's voormiddags uitgebracht hadden en het plan overschouwend dat we toegestopt kregen (Er zou d'er eens een moeten verloren lopen ...), startten we vrij stipt rond half drie.

Na de sleeën aan het Club House van de GOLF bewonderd te hebben, vervolgden we onze weg, langs stofferige wegen, waar vooral buggy-duwende of -trekkende deelnemers nogal wat problemen bleken te hebben. Op hen werd dus even verder gewacht, in de luidruchtige aanwezigheid van een inboorling, die zorgde voor het plaatselijke kleurtje.

De organisatoren konden van geluk spreken : het was een van die vele mooie warme zomerse dagen die we dit jaar kenden.

Na door het domein Ryckvelde gestapt te hebben, kon iedereen even uitblazen in de prachtige tuin van de "Lodewijk van Male". We werden er gekonfronteerd met het gezegde dat de laatsten (ze waren nochtans niet van Brugge) de eersten zullen zijn. Een paar Kortrijkse laatkomers hadden de wandeling in omgekeerde zin maar aangevat en wachtten er ons reeds op. Het vergde heel wat inspanning om de tuin te verlaten en het tweede deel van de tocht aan te vatten.

Het bezoek aan het Slot van Male was van te korte duur. Een liturgische viering dwarsboomde er onze devote bezoekintenties.

Langs de oude spoorwegbedding en door de velden bereikten we rond zes uur ons eindpunt, zodat de cirkel rond was.

Na een lichte maaltijd in "De Scheve Scheure" en enkele frisse drankjes, die ons hielpen het stof door te spoelen, besloten we deze geslaagde verbroederingsstocht. We kijken uit waar Kortrijk ons volgend jaar zal op verrassen ...

Greta Plovie

Wie regelmatig de wandelingen van de G-club meemaakt, komt steeds in mooie hoekjes van onze A.Z. terecht. Nu was LOPPEM aan de beurt. Marcel D'Alleine had een prachtige wandeling uitgekozen : het Baekelandtpad.

Onder een zwaarbewolkte hemel, doch zonder regen, volgden we de voetsporen van Marcel, die nu reeds met pensioen is, maar beloofd heeft veel wandelingen te zullen verkennen voor de club. Belofte maakt schuld !

Na de wandeling, zoals gebruikelijk, schoven we onze voetjes onder tafel, voor het vieruurtje.

WIST U DAT onze volgende wandeling doorgaat op zondag 22 oktober.

WIST U DAT er in St.Kruis verleden-jaar een nieuwe bewegwijzerde wandelweg werd ingehuldigd, nl. het PINKSTERPAD.

WIST U DAT er in de omgeving van Brugge ook nog veel groen is

WIST U DAT we veel wandelaars verwachten op deze herfsttrip.

WIST U DAT er straks nog meer inlichtingen volgen.

Noteer alvast de datum : ZONDAG 22.10.89 om 14 uur
PINKSTERPAD - 8 km.

Het pinksterpad bedraagt 17 km en heeft de vorm van een 8. Ofwel nemen we de kring rond St.Kruis met het kasteel van Male, ofwel volgen we het rechter gedeelte rond Damme. Details volgen.

SCHAKEN

NICO VANDENBON WINT VOOR DE 2de MAAL HET OPEN G-TORNOOI

18 Deelnemers schreven in voor het zesde Open Toernooi voor Visueel gehandicapten en sympathisanten.

Nico had weinig moeite om dit toernooi te winnen, mede door de afwezigheid van de ex-winnares, Mieke Maeckelbergh, en het noodgedwongen forfait in de eerste ronde van onze bankier, Karel TYTGAT, die toch nog 3de eindigde en hiermee de eer van de Bank hoog hield ! Proficiat !

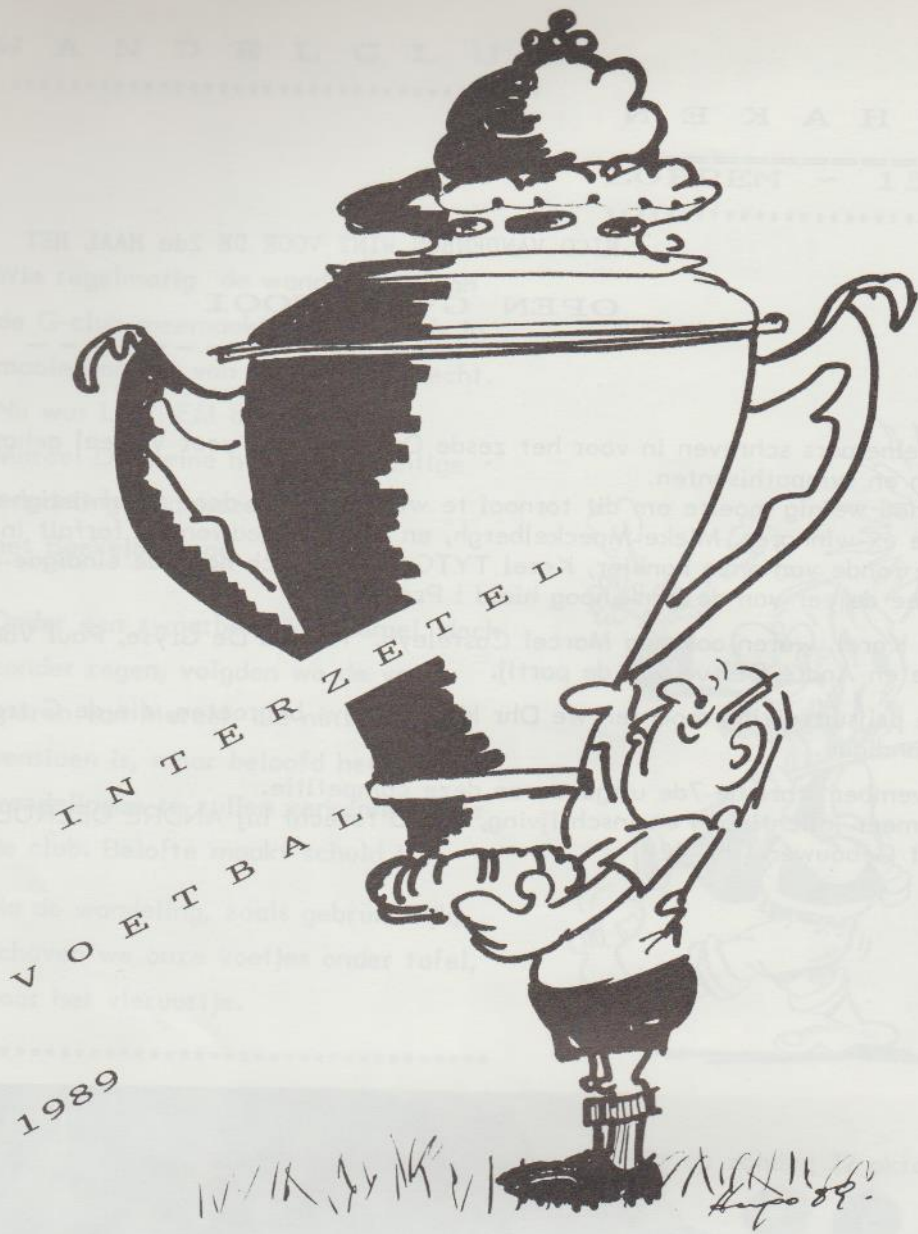
Naast Karel, waren ook nog Marcel Casteleyn, Roland De Gryse, Paul Vanden Weghe en André Delrue van de partij.

Op de prijsuitreiking mochten we Dhr Hugo Claeys begroeten, die de G-trofee overhandigde.

In november start de 7de uitgave van deze competitie.

Voor meer inlichtingen en inschrijving, kan U terecht bij ANDRE DELRUE, Dienst Gebouwen (tel. 429)

20 MEI 1989 : INTERZETELTORNOOI VOETBAL te JABBEKE

1988 : een BIS - nummer voor Zetel Brugge

1989 : een zuivere HATTRICK voor Zetel Brugge

* * * PROFICIAT JONGENS * * *

Onder een stralende zon en subtropische temperaturen
- de afwezigen hadden ook deze keer ongelijk -
zorgde onze voetbalploeg voor een nieuwe stunt.

Tegen het gereputeerde Leuven - reeds 8 maal winnaar van de beker -
dienden onze jongens hun eerste schiftingswedstrijd te spelen.
Een beetje onverwacht werd het een eerder vlotte 2-0 zege.

De 2de wedstrijd tegen Zetel Aalst - een heruitgave van de finale 88 -
was gedurende heel de match een dubbeltje op zijn kant
met als eindresultaat een scoreloos gelijkspel (0-0)
zodat de strafschoppen een winnaar dienden aan te duiden.
Het werd Zetel Brugge met 5 - 4.

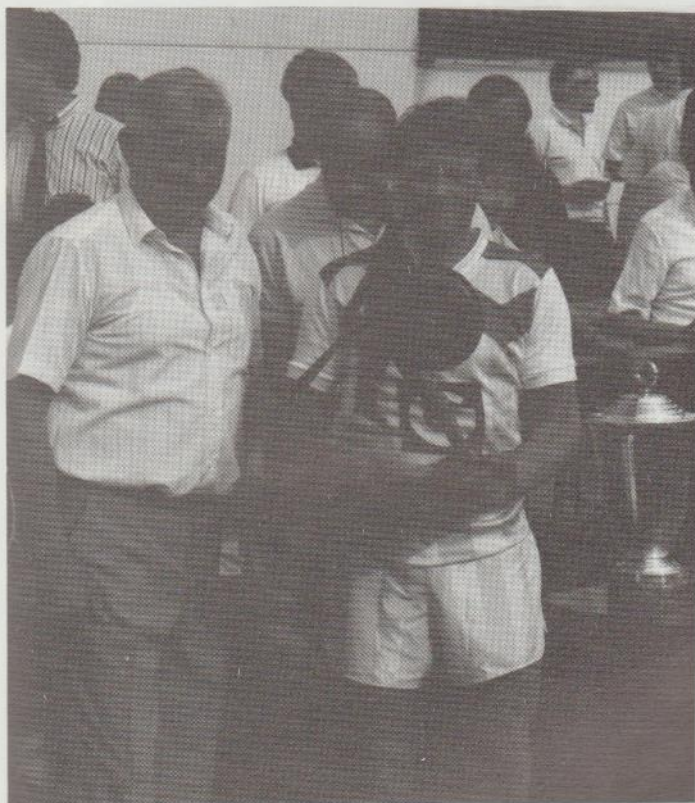
Dan op naar de finale, tegen onze burens van Zetel Gent :
Opnieuw eindigde de wedstrijd op een 0 - 0 gelijkspel,
waarbij Zetel Gent in de eerste helft duidelijk de betere ploeg was,
en het slechts dank zij een uitstekende doelman Behaeghel was, dat de nul
op het bord behouden bleef.

In de 2de helft kwamen onze spelers beter aan bod, zonder echter tot
scoren te kunnen komen.

Daar kwamen alweer de strafschoppen.

Ook nu kweten onze strafschoptnemers zich uitstekend van hun taak
en wist onze Georges er eentje uit zijn doel te ranselen.

Uitslag : 5 - 4 in het voordeel van Brugge !

Onder een nog steeds stralend zon-
netje, ontving onze kapitein Robert
MORTIER, voor de DERDE MAAL,
uit handen van O.Vanden Berghe,
de beker J. LEMPIERRE !!

En als toemaatje werd ons nog de
TROFEE van de FAIR PLAY toe-
gekend !

Wat een succes !
Het feest kon beginnen !

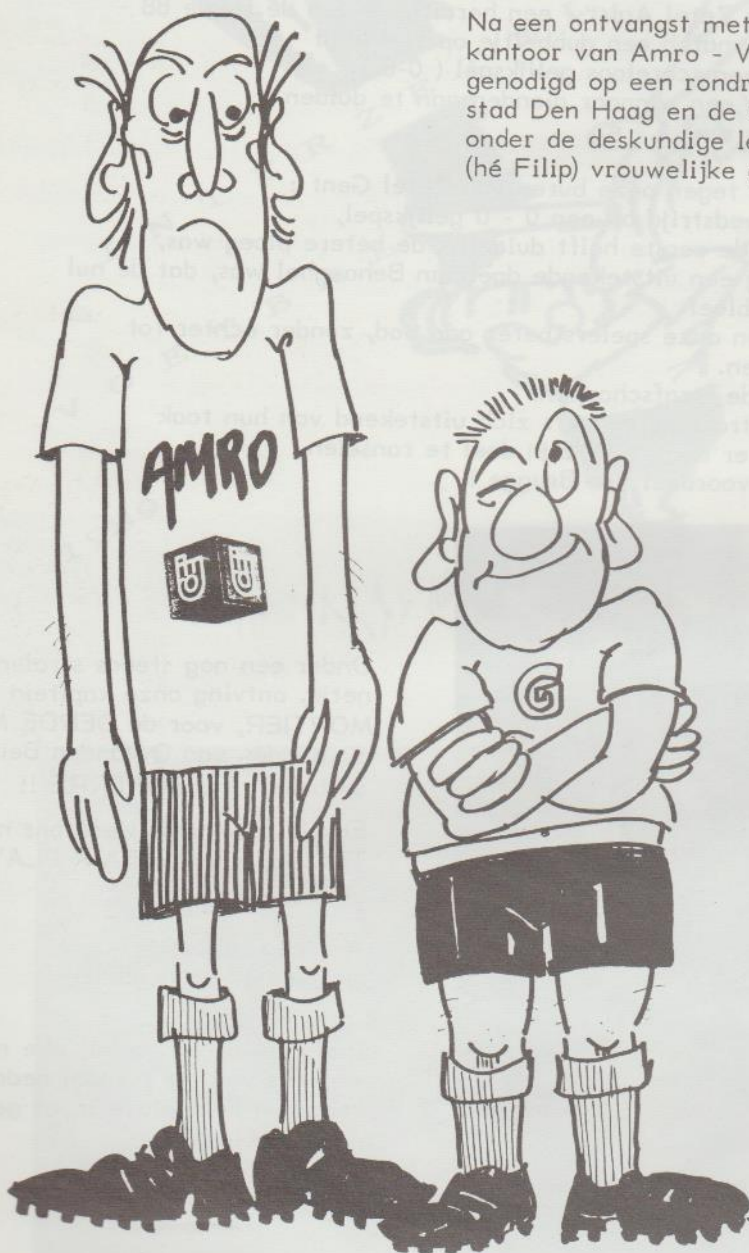
P.S. Hierbij willen wij alle mede-
werkers van dit tornooi bedanken
voor hun belangloze inzet gedurende
deze mooie dag.

ONTMOETING MET

A M R O - B A N K

(terugwedstrijd) op 27 mei 1989

Net zoals de week voordien, werd de ontmoeting met onze collega's van AMRO-VOORBURG (bij Den Haag) op 27 mei een onvergetelijke dag !

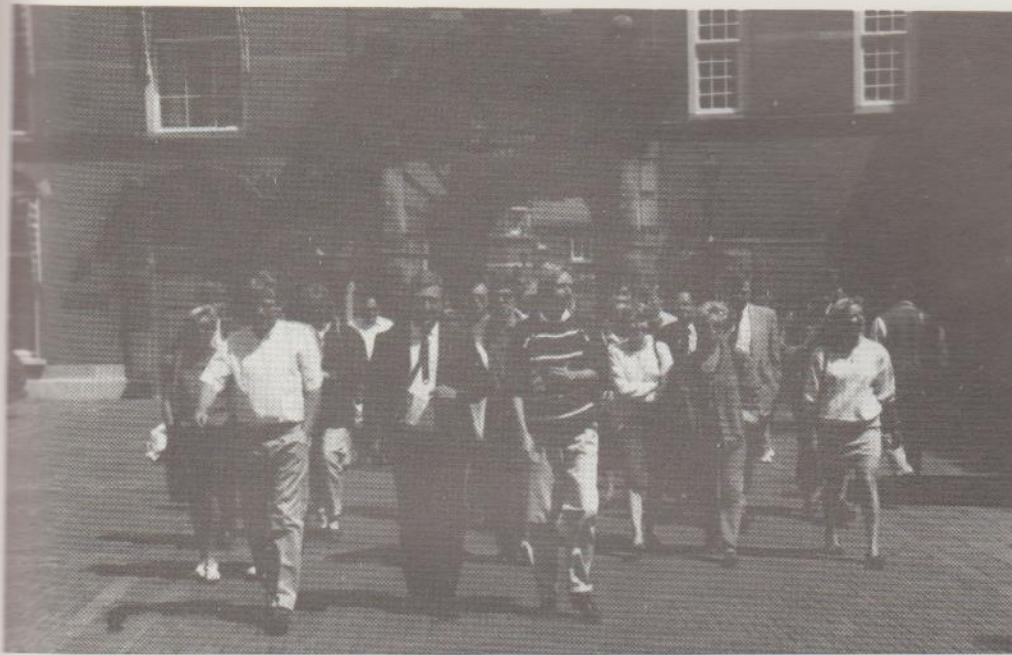
Na een ontvangst met koffie en lunch in het kantoor van Amro - Voorburg, werden wij uitgenodigd op een rondrit met autocar door de stad Den Haag en de boulevard van Scheveningen, onder de deskundige leiding van een leuke (hé Filip) vrouwelijke gids.

Om 16,30 u. werd er dan gevoetbald in het sportpark Wassenaar, alwaar de punten (2 - 2 was de einduitslag) sportief en broederlijk werden gedeeld.

's Avonds waren wij dan uitgenodigd in een "LEUK TENTJE" voor de receptie en het diner, en werden wij toegesproken door Dhr G.J.C. Engelen, Districts-directeur van Amro-'s Gravenhage, waarna onze voorzitter Jacques De Blauwe dankte voor de prachtige ontvangst.

Tot in de late uurtjes werd dan nog nagekeuveld en verbroederd !!! Een heerlijke dag om niet te vergeten.

J.Driesen

BRUGSE
BANKIERS
OP VERKENNING
IN DEN HAAG

DE ALLIANTIE
IN BEELD

UITWISSELING
VAN FANIONS
DOOR KAPITEIN
R. MORTIER EN
ZIJN HOLLANDSE
COLLEGA

EEN LAATSTE HERINNERING AAN ALLE SUPPORTERS EN SUPPORTERESSEN !!

=====

ZATERDAG A.S. 23 SEPTEMBER

JABBEKE / BOGAERTSTADION

=====

BENEFIETMATCH

TER GELEGENHEID VAN HET NAKEND AFSCHIED VAN

" DE SWATTEN "

DIT VOETBALFESTIJN VOOR JONG EN OUD ZIET ER UIT ALS VOLGT :

VOOR-WEDSTRIJD : JONG G-EWELD tegen GO BETWEEN
 20 - 30 jaar 30 - 40 jaar

HOOFDWEDSTRIJD : G-SENIOREN tegen OUDE G-LORIEN
 40 - 48 jaar + 48 jaar

Wij willen U wel de namen verklappen van de Hoofdvedetten van de dag namelijk de beruchte ploeg van de OUDE GLORIEN !

Namen die klinken als klokken !
 Zij die hun volk leerden voetballen !
 Onvolprezen grootmeesters op de groene mat !
 Stuk voor stuk kleppers waar je naar opkijkt !

- * **FRANCOIS GOVAERT KAPITEIN**
- * BOB VERSYP
- * ADRIEN BONNE
- * ROBERT MORTIER
- * DANIEL VONDERLYNCK
- * AIME DEWOLF
- * ROBERT BERTENS
- * NOEL DEMEY
- * ERIC DAELS
- * GILBERT BAILLIU
- * FREDDY VANDENKERKHOVE
- * FRANQUI ROOSEMARYN
- * DANIEL DE VOS

Onder de deskundige leiding van hun coach :
 * OSCAR VANDEN BERGHE

EEN MASSALE OPKOMST WORDT VERWACHT !

SPEKTAKEL ENDE AMBIANCE VERZEKERD !

EEN G-ATTRAKTIE DIE ZICH MAAR EENMAAL VOORDOET !

I N T E R Z E T E L -

Z A A L V O E T B A L

=====

HASSELT

11 juni 1989

1ste wedstrijd

BRUGGE - LEUVEN 1 : 3 - 1

probleemloze zege

2de wedstrijd

BRUGGE - METROPOOL : 1 - 1

(Brugge wint met de strafschoppen)
Spannende en gelijkopgaande wedstrijd
met een prachtdoelpunt van Patrick Somers voor Brugge.

3de wedstrijd

BRUGGE - HASSELT : 1 - 9

Vernederende nederlaag, met verzachtende omstandigheden
voor onze ploeg, gezien het uitvallen van Patrick Somers
en onze doelman Eddy Claeys (ongelukkige botsing met
tegenstander)

4de wedstrijd

BRUGGE - BRUSSEL : 1 - 4

met een fel gehavende ploeg konden onze jongens geen
vuist maken tegen het toch wel gerenommeerde Brussel,
reeds enkele malen eindwinnaar van het tornooi.

Eindwinnaar van het tornooi werd ZETEL METROPOOL, dat Zetel Hasselt in de
finale wist te verslaan na strafschoppen.

Zetel Brugge werd verdienstelijk 4de op een totaal van 9 ploegen.

Londen, zondag 23 april 1989.

Een ietwat grijze, regenachtige dag. Voor velen een zondag zoals alle anderen, maar voor de + 32.000 deelnemers aan 's werelds grootste Marathon : "D - DAY".

9u30 Greenwich Park : aan de startlijn staat ook onze collega Jean-Marie VERCLEYEN, Interimair in de Groep Oostende.

Trafalgar Square, the Tower Bridge, St. James Park, Buckingham Palace, het lijkt wel sight-seeing London. Maar voor de runners is het lastig, zweten, zwoegen, dorst, krampen ...

Eindelijk komt Westminster Bridge in zicht, nog een allerlaatste inspanning en de 42,2 kms. zitten erop.

Een enthousiaste menigte wacht de lopers op aan de finish. Applaus alom, zowel voor de winnaar als voor de overige 25.000 lopers die de marathon uitgelopen hebben.

Moe en tevreden over de gelopen tijd (3u26') terug naar het hotel. Frisse douche, stukje eten, slapen en dromen over de volgende marathon

Onze collega bij het beëindigen van de marathon.

BRAVO, Jean-Marie !

copergeba^{C.V.}

VOLGENDE VERKOOPDAG COPERGEBBA

ZATERDAG 14 OKTOBER 1989

VAN 10 UUR TOT 16 UUR NON STOP

INSTITUUT VOOR VOEDING

SPOORWEGSTRAAT 14 - ST. MICHIELS-BRUGGE

(KEUZE SPEELGOED VAN 10U TOT 12U)

* * * * *

Aktie IJSLANDSE TRUIEN

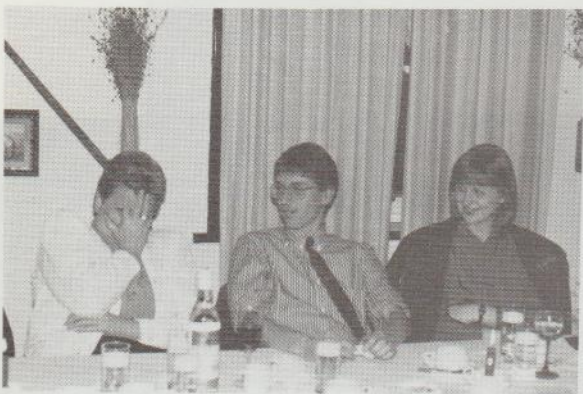
Saaihalle - zaterdag 29 april jl.

Onze mannequins van dienst, Monique en Christine, showen de nieuwste creaties.

KAMPIOENENVIERING bij onze KAARTERSCLUBS

Op 17 maart werd in het polderdorp Lissewege ons kampioenenpaar gehuldigd.
Zo te zien, was ambiance TROEF !

DE KAMPIOEN (EN)

DE KAMPIOENE (S)

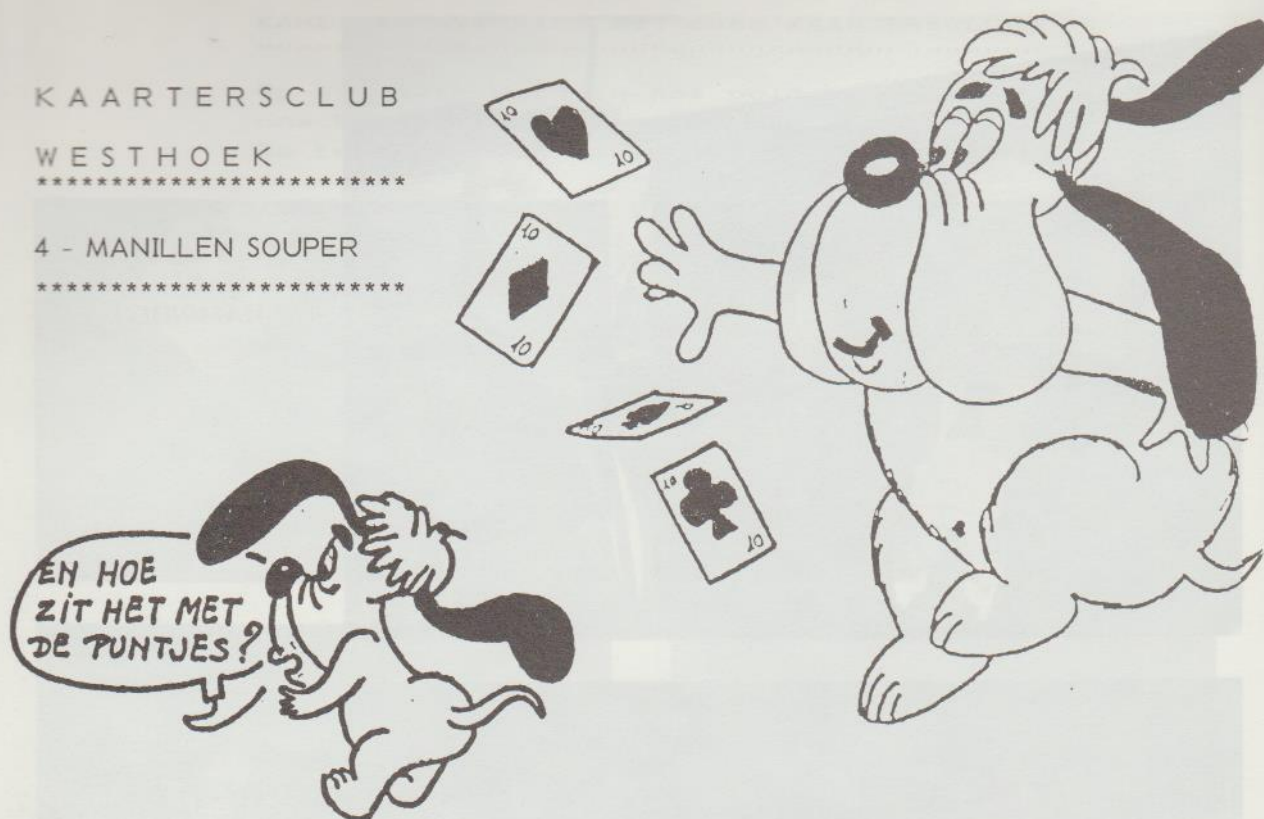

én de echtgenoot
die tussenbeide komt !
GOOD LUC (K) !

KAARTERSCLUB

WESTHOEK

4 - MANILLEN SOUPER

Ook voor de kaartervrienden uit de Westhoek zit het 3de seizoen er weer op.
Dit werd het eindresultaat, na 6 speelavonden :

PATRICK SANDERS	24 punten
J.P. BRASSINNE	23
R. DERUYTTER	22
B. TANGHE	22
G. DEVOS	20
D. VANROOSE	18
G. DEBOU	17
R. LARIDON	16
K. BOTS	15
M. DEWILDE	15
S. TANGHE	14
R. DESMEDT	14
J. BESCHUYT	12
B. HATSE	12
R. DECOSTER	12
G. VANDENBUSSCHE	11
M. BOUDENOODT	7
A. DE SEYN	6
S. TRUWANT	4
M. VANDEWOESTYNE	3
M. VANRAEPENBUSCH	3
D. TANGHE	1

De nieuwe kampioen scoorde maar liefst 6 punten op de laatste speelavond !
Pure klasse !

Op 18 maart werd hij duchtig in de bloempjes gezet op het 4 - manillen-souper.

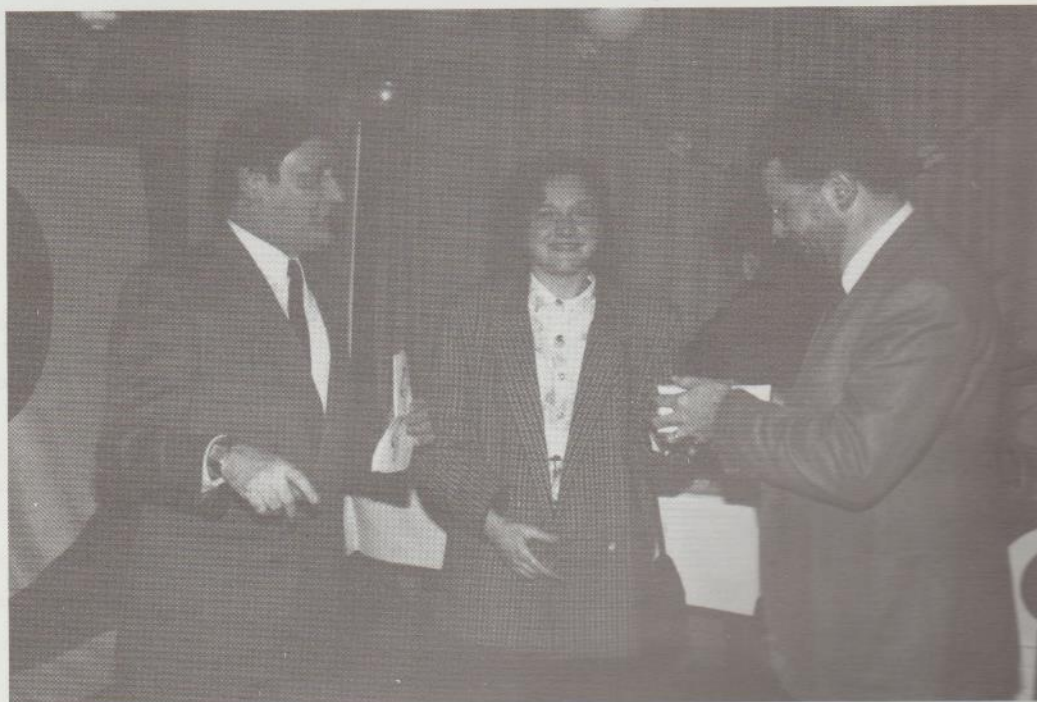
D.J. SABIEN stond borg voor een denderende avond !

Nieuwe kaarters zijn altijd welkom !!

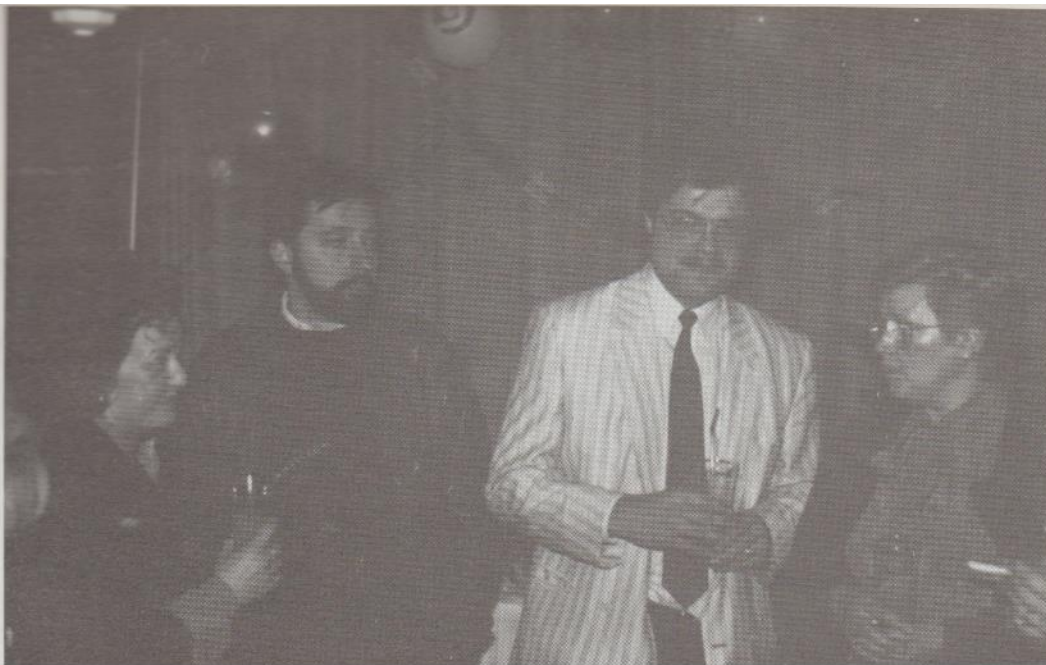
Het feest werd traditioneel ingezet met een woord van de voorzitter BERTRAND TANGHE

JEAN-PIERRE BRASSINNE
"geklopt op de mete !"

Een van de trouwste spelers, en toch "PECHVOGEL-van-het-seizoen" :
GINO VANDENBUSSCHE

Eén puntje
meer of min,
daar komt
het op aan !!

Een fris drankje
om in the mood
te komen !

PATRICK S
JP. BRASSIN
S. DERUYTT
B. WANGHE
G. DEVOS
G. V.
G. D.
R. L.
K. B.

Een toekomstig
nieuw lid voor
ons clubje ?

P.S.: 't werd
een Steven

NIEUWE COLLEGA'S

01.07.89 DE VESTELE Stefaan - Zeebrugge Strand
 HOOREWEGE Benny - Lichtervelde
 MEYNCKENS Tanja - Giro
 VAN DYCKE Kris - Knokke Zoute
 VERBEKE Sabine - Zwevezele
 VERLINDE Henk - Oostende

01.08.89 VANNESTE Steven - Scheepsdale
 DE CLERCQ Dominique - Braamberg
 HOEMAN Eddy - Oostkamp
 RYS Edwin - Diksmuide
 VIERIN Yves - De Haan
 VANDERBEKE Rik - Oostende-Leopold

STEFAAN

BENNY

TANJA

KRIS

SABINE

HENK

STEVEN

DOMINIQUE

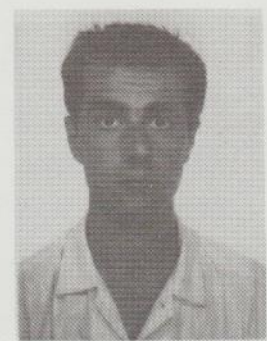
EDDY

EDWIN

YVES

RIK

01.09.89 DUTHOY Stefaan - Assebroek
 VANDEN BUSSCHE Johan - Gistel
 MAENE Jan - Oudenburg
 DEPROOST Gino - Torhout
 CATTRYSSSE Patriek - St.Pieters
 DE VELDER Christoph. - Zand
 VAN EECKE Johan - St.Jan
 DE BLEECKERE Bart - Wingene

01.09.89 MUTATIES

HUYGHE Roland - van REC-Vlaanderen
 naar Organisatie
 VAN WALLEGHEM Jan - van Zetel Metropool
 naar B.O.S.

STEFAN

JOHAN

JAN

GINO

PATRIEK

CHRISTOPH

JOHAN

BART

ROLAND

w e l k o m

JAN

EEN KWARTEEUW TROUWE DIENST

DE LAATSTE TIJD WORDEN AAN DE LOPENDE BAND AMBTSJUBILEA GEVIERD
IN ONZE ZETEL. EN TERECHT ZOU IK ZEGGEN !
WIJ GINGEN OP STAP EN VONDEN HER EN DER ZILVEREN JUBILARISSEN,
DRUK DOENDE, OM DIE BLIJDE GEBEURTENIS TE HERDENKEN.
ONZE WELGEMEENDE FELICITATIES AAN :

CHANTAL MAES, of ook nog Mevrouw Daniel Vonderlynck,
die zelfs twee keer haar 25 jaar Bank gevierd heeft !
Chantal kennende... Wij vonden die gezellige, sympathieke dame
in de Boekhouding-Kredieten, en in een stralend humeur.

ANITA EVERAERT bood graag een drink aan op het hoogste niveau !
Onze boekhouders legden efkens hun PC stil en schaarden zich graag
rond hun aller Anita.

WILLY DENAEGHEL werd door zijn Portefeuille Binnenland zeker niet vergeten. Maar naar het schijnt heeft hij hen op zijn beurt ook lekker verwend !

Er was eens ... een frele juffrouw die beloofde op 15.6.64 de Generale trouw zij ging vol goede moed de Risico's binnen maar zette in 65 op de OVS haar zinnen.

Onze klanten kregen haar lieve stem te horen want in 69 was de nieuwe telefoniste geboren met menig bizarre gesprekken in de oren had ze liever de rug van Florin verloren.

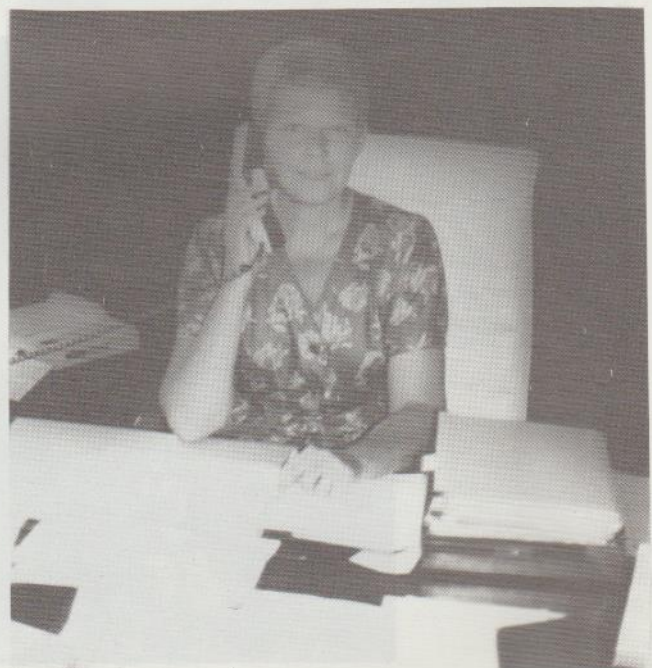
Niet alleen haar stem werd opgemerkt ook haar figuur heeft de beslissing bewerkt want op 1.2.71 ging ze naar haar geboortestad zo'n hostess had Oostende nog nooit gehad.

Ze bleef 16 jaar en 7 maand aan zee en deelde er lief en leed met allen mee met heel veel entoesiasme kwam ze bij ons en gaf Oostende heel gezwind de bons.

Haar oude liefde "Brugge" was nr 1 gebleven en vanaf 1.9.87 heeft ze scenario's geweven De Televerkoop is zeker geen picknick maar dat lukt haar wel samen met Veronique.

PAULE, moest je het nog niet weten van al die jaren is nog niets vergeten de volledige Marketing is unaniem akkoord dit gedicht loopt hierna nog vele jaren voort.

PAULE JONCKHEERE leading-lady van de Tele-Marketing, deed net "het seizoen". Een kwarteeuw Bank vierde ze dan ook "op verplaatsing" aan de kust.

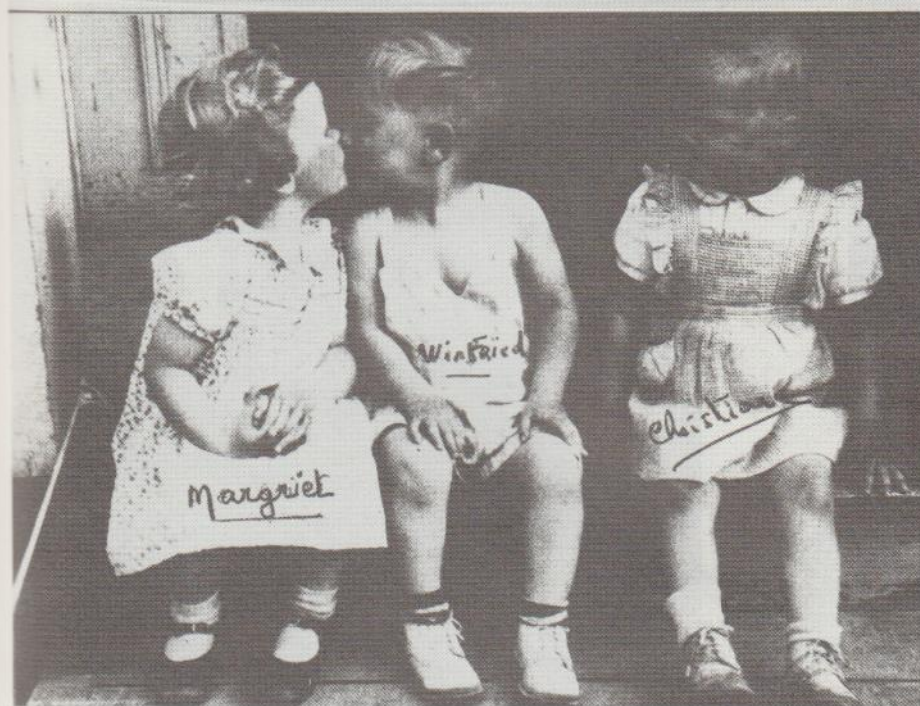

En in één adem vernoemen
wij onze drie Buiten-
landers :

- CHRISTIANE DE GRAEVE
- MARGRIET KNOCKAERT
- WINFRIED MONSTREY.

Zij sloegen de handen
in mekaar en het werd
een knal van een party.
Wij konden ook nog een
jeugdfoto bemachtigen
van het feestvierend
trio.

MAAR !!!

DIT HIER ZIJN RASECHTE PIONIERS.

VIJFENDERTIG JAAR TERUG,
STONDEN ZE VERMELD BIJ DE NIEUWE COLLEGA'S.

GABY CASTELEYN

JACQUES DEBLAUWE

VOOR BEIDE "TROUWE" MEDEWERKERS
GAAN WE RECHTOP STAAN !

PROFICIAT
en doe stille voort ...

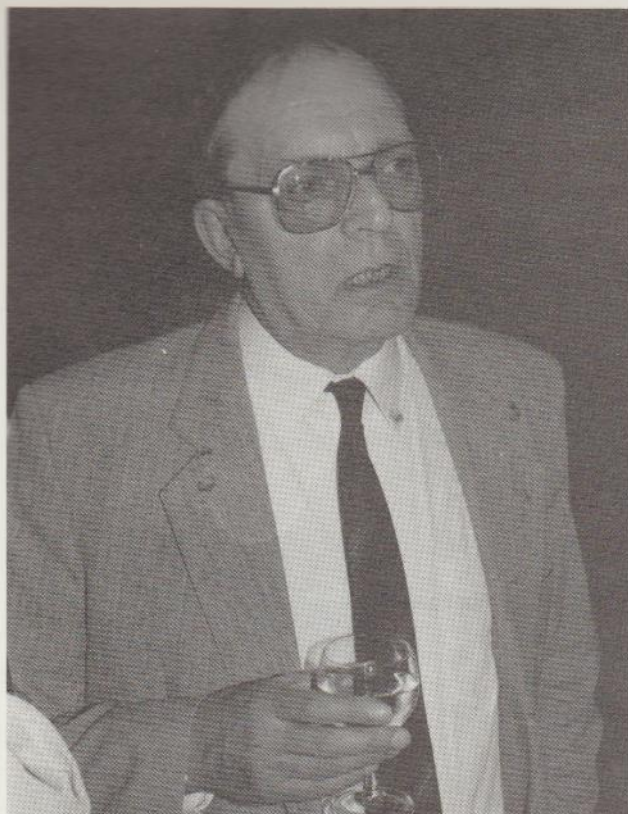
35

MET PENSIOEN

- 1.4.89 Rudolphe POLLET, Braamberg
- 1.5.89 Roger VANDERWEYDE, Vuurtoren
- 1.7.89 Marcel D'ALLEINE, Effektencel
- 1.8.89 André BEUN, Lid van de Directieraad
- 1.9.89 Lucien DESAEGHER, Kredietensekretariaat

Rudy POLLET

CLUBSUPPORTER
IN HART EN NIEREN
EN LIEFST VIA DE
GENERALE BANKIEREN

Dat was zijn motto !

Velen van ons hebben hun eerste bankpasjes gezet via Rudolf. Ernstig en streng zoals hij eruit zag, zo warm en collegiaal kon hij dan zijn, eens het ijs gebroken.

Aan één oogopslag had hij meestal genoeg om zelfs de geweldigsten onder ons te kalmeren. Als je niets van voetbal wist, dan bracht Rudolf je alles bij, van blauw tot zwart, en omgekeerd. Groen stond precies niet in zijn woordenboek.

Gans zijn carrière beschrijven zou leiden tot de uitgifte van een roman à la Kosalik, maar hij frekwenteerde burelen zoals Zedelgem, Knokke, Zeebrugge en praktisch alle Brugse. Voor de functie van K.D. en A.V. schrok hij nooit terug, zowel in goede als in kwade dagen.

Naast de stevige opleiding voor zijn collega's, was hij ook sociaal begaan en genoot de eigen voetbalploeg van de bank zijn sterke steun.

Speciaal voor hem schrijf ik hier enkele woorden of zinnen die aan iets herinneren :

- Nelly Suikerbuyck
- Mergaert Georges en een assekruisje
- Banarama
- Olifantepoten
- Café Intiem.

Rudolf, trek het je niet aan, de tijd van uitblazen is gekomen.

Profiteer ervan, zorg goed voor Clairette en jezelf en de "moteur" !

Jouw dagtaak zien we in het vervolg zo :

- 8 - 9 u. ontbijt aan bed, met beursgazet
- 9 - 11 u. afspraak met bank voor beleggingen
- 11 - 14 u. aperitief en dineetje
- 14 - 17 u. achternoenetukje
- 18 u. voetbalmatch met Club
- nadien met moeder Clairette ?

Rudolf, alle collega's wensen je een vruchtbare opruststelling, en laat nooit na eens binnen te springen wanneer het je past !

Een oudleerling,
F.Ducheyne

EEN LAATSTE
HEILDRONK
MET DE COL-
LEGA'S VAN
BRAAMBERG

EEN LAATSTE
DISCUSSIE
(MISSCHIEN
OVER CLUB ?)

EN DAN NAAR
HUIS, MET HEEL
DE FAMILIE !

Roger VANDERWEYDE

Roger, een fijne collega, een goeie vriend, gewaardeerd door het cliënteel.

De laatste jaren bij de Bank bracht hij in de VUURTOREN door, ter afsluiting van een zeer lange en gevierde loopbaan.

Zijn werkdagen stippelden zich steeds volgens hetzelfde, onveranderlijke, stramien uit. 's Morgens kwam hij gezwind het kantoor binnen, vol goeie moed om aan de dag te beginnen.

Zijn taak bestond erin de grote toernee van de Oostendse Vismijn te doen en dat deed hij met immens veel genoegen ! Met hart en ziel kweet hij zich van deze opdracht, zoals hij dat in het verleden steeds heeft gedaan, met de plichtsgetrouwheid hem eigen. Men zag hem graag komen, want overal had hij wel een vriendelijk woord of een kwinkslag te over.

's Namiddags kon hij zich uitleven in zijn tuin, een bezigheid waar hij graag over vertelde, en waar hij fier op was. Het is ongetwijfeld een mooi eerbewijs dat men in de Vismijn nog steeds vraagt naar het wel en wee van Roger en zijn tuin !

Roger heeft zijn bankcarrière tot een goed einde gebracht en het stemt vreugdevol dat dit bij ons mocht gebeuren.

De Vuurtorens.

Helemaal van de Vismijn afgezakt,
om Roger uit te wuiven !

Marcel D'ALLEINE

Na 514 maanden trouwe arbeid
is 't pensioen van Marcel nu een feit.

Hij startte in ons kantoren
en had daar zijn hart verloren.
Heeft er heel wat rondgezworven
en zodoende veel kennis verworven.

Toen pogde Brugge hem in te lijven
't lukte niet, hij wou er niet blijven.
Hij kende in Scheepsdale succes als K.D.
en zeker, gans 't agentschap draaide mee.

Toch is Marcel Brugge komen vervoegen
waar hij nog 7 jaar heeft mogen zwoegen
om zijn collega's wegwijs te maken
in allerhande moeilijke beleggingszaken.

Vergeeten w'ook niet zijn enthousiaste
syndicale activiteit,
om collega's te helpen, was hij steeds bereid.

Nu zijn brugrustpensioen is aangebroken
zijn er bij Marcel nieuwe plannen ontloken.
Samen met vrouw en tent
gaat hij te voet naar Gent ...
of naar een ander mooie streek of land
en betaalt daar zijn verblijf contant
of met een cheque van de Generale Bank
waarvoor onze grootste dank.

Marcel is nu niet meer als weleer,
hij heeft gezorgd voor ietske meer ...
kweekt iets "tussen mond en neus"
je zou hem niet herkennen, heus !

Wij hopen hem nog dikwijls te zien
en wensen hem verder plezier voor tien.

Rita V.E.

DE PARTIKULIEREN
VAN OP HET BALKON

CHARMANTE
EX COLLEGAATJES

EEN LAATSTE
VINGERWIJZING
VOOR HET CVG.

Je hebt net niet de 45 "dienstjaren" gehaald André, en toch kunnen weinigen in onze Zetel op een zo lange en vruchtbare loopbaan bogen als U.

Kort na de oorlog trad je in dienst van de bank bij Zetel Kortrijk, eerst Wervik, nadien bij de Beursorders. In 52 kwam je in de Boekhouding terecht en in deze hoedanigheid hielp je in maart 53 onze Zetel Brugge opstarten, samen met een groep jongeren van toen, die nu snel aan het uitdunnen is.

Als je de naam ANDRE BEUN uitspreekt, denkt iedereen bij ons automatisch aan Dé Boekhouder. Je bent inderdaad nooit meer van de Boekhouding weggeweest André. Je bent typisch een man van uw generatie, die zich door noeste arbeid en permanente bijscholing, ook in je laatste bankjaren, wist op te werken tot de hoogste functie in uw specialisatie, en dit tot eenieders waardering.

Een man voor wie beroepsernst- en verantwoordelijkheid geen ijdel woord is. Je was de belichaming van de soms wat streng of ernstig aandoende boekhouder, maar de goede luim en de schalkse glimlach waren nooit ver uit de buurt. Wat indruiste tegen je morele principes maakte geen kans.

Als een bezige bij, kon je geest nooit lang stil blijven zitten en bleef je steeds geïnteresseerd in alles wat rondom U gebeurde. Automatiseren en organiseren was een tweede natuur geworden en je kent het raderwerk van de bank als geen een.

Jarenlang lag er een tekst op je bureau, zorgvuldig geborgen onder het doorkijkglas met als titel : JONG ZIJN" waaruit ik graag een paar zinnen citeer die U nauw aan het hart liggen :

- " Men wordt niet oud door een zeker aantal jaren geleefd te hebben.*
- " Men wordt oud omdat men zijn ideaal ontvlucht.*

en

- " Jong is diegene die zich verwondert en zich verbaast.*
- " U bent zo jong als uw geloof. Zo oud als uw twijfels.*
- " Zo jong als uw zelfvertrouwen. Zo jong als uw hoop.*

Wie U van naderbij kent, weet dat je steeds jong bent gebleven.

Uiteindelijk kwam je vertrek ook voor uw naaste omgeving nog als een verrassing ! Je kon moeilijk vele maanden lang tegen zoiets aankijken en verkoos de korte pijn.

We kennen elkaar reeds heel lang André, al hebben we ons misschien pas in de laatste jaren écht ontmoet. Dit is dan ook geen vaarwel André.

Treffend bij uw afscheid zijn de woorden van Mgr. Laridon :

" Vrienden zijn als bomen : Ze wachten tot je nog eens langs komt, en ze zijn onverstoortbaar als je wegblijft, ook na maanden afwezigheid kan je de draad weer opnemen, omdat ondertussen niets werd afgebroken"

*We zullen je missen André,
Neem nu en dan de draad weer eens op.*

Jos. Lamote

Lucien DESAEGHER

Toestel 325 niet meer bellen aub. Je krijgt toch geen antwoord, want Lucien koos in deze lange, hete zomer voor een verfrissend pensioen.

Het begon allemaal, de loopbaan althans, in Kortrijk, waar hij in 1950 (na zijn middelbare school in Komen) door de toenmalige Bank van de Société Générale de Belgique werd aangeworven. Hij moest er meteen de "Risico's" helpen dragen.

Eenmaal die gewoonte aangekweekt, nam hij een risico voor eigen rekening : hij huwde en kwam meteen (samen met andere pioniers) naar Brugge, waar in 1953 de bank tot A.Z. werd uitgebouwd. Natuurlijk nam hij de "Risico's" voor zijn rekening. Vanaf 1954 werd hij op het Kredietensekretariaat verantwoordelijk voor de "Boekhouding-Kredieten" . In die job, die hij 22 jaar lang zou uitoefenen, leerden wij hem kennen als toegewijd, punktueel en rustig man.

Alleen bij de kwartaalsituaties voor de risico-centrale, bij de beruchte "situation des risques", en bij de P.V., was hij niet te benaderen, want zijn cijfers moesten en zouden vóór de ultieme datum in "Brussel" zijn (een magisch woord voor hem) ! Ook al moest hij desnoods tot 4 maal per dag de andere diensten aanporren om van hen tijdig de nodige gegevens te verkrijgen.

Na 22 jaar, in 1976, was de druk zo groot geworden en werd de werkwijze zo dikwijls aangepast (automatisatie), dat hij de "stilte" van de Archieven verkoos.

Hij ging er orde scheppen en bewaren in onoverzichtelijke massa's papier, pakken en andere bundels. Het archief bleek toch iets té rustig en hij nam er de "sleutelgetallen" bij. (Een, zo te zien, ingewikkelde goocheltoer met cijfers over te nemen van beduimelde fiches met codes naast exotische namen, alles samengebracht in zijn beruchte "bak", waaraan zelfs ons modernste meubilair niet aan te passen bleek). Maar ... oude liefde roest niet, en 10 jaar later (1986) kon Lucien opnieuw naar de Kredieten om er, met behoud van "zijn" sleutelgetallen, nog ruim 2 jaar, onder heel wat minder druk dan vroeger, hand- en spandiensten te verrichten voor diverse collega's. Alleen een onwillige fotocopiemachine of een defekte rekenmachine, kon hem nu nog uit zijn humeur halen.

Hij was letterlijk "het centrum" van de kredieten geworden, nadat hij er zelfs in slaagde onze jaarlijkse kerstboom van zijn geprivilegeerde plaats te verdringen !! De tussenschotten maakten het onmogelijk iedereen te zien, maar in elk geval had hij hen gehoord. Zo pikte hij, soms ongemerkt, ook hier nog een graantje mee van bv. fiscale kneepjes (die altijd al zijn hobby waren : van kadastraal inkomen over bedrijfslasten tot roerende voorheffing).

Nog éénmaal werd hij, tijdelijk, "gedetacheerd" (vermoedelijk om ons aan zijn aanstaande vertrek te laten wennen) om tijdens de verbouwingswerken de toegang tot de kofferzaal in 't oog te houden.

Op 1 oogst namen we "receptioneel" (zoals dat past) afscheid van Lucien, als actief medewerker, maar we zijn ervan overtuigd dat hij ons nog dikwijls zal komen bezoeken.

In elk geval, Lucien : Welkom ! en verder nog vele rustige gelukkige jaren en ... houd de lamp brandende en de muziek niet te luid !

Het ga je goed.

Een van de vier

En Lieve moet het nu voortaan met 3 mannen stellen ...

Kussen en geschenken horen er ook bij.

Toemaatje : LUCIEN DESAEGHER in een notedop of

L.D. in K, R en B

ZO WAS HET :

Komen - Kollege - Kandidaat Reserve Onderofficier (KR00) - Kortrijk -
Bank - Risiko's Kortrijk - Brugge - Risiko's Brugge - Boekhouding
Kredieten - Rode Kruis - Bloedgever - Kader - Kelder - Klassement -
Kredieten - Risikoanalyse en Beheer - Kerstboom - Kaartenbak -
Kopies - Belastingkneepjes - Koepons - Kijken en Kontroleren ...

ZO IS/WORDT HET :

Rustig rusten - Kuieren in Libin - Klassieke muziek - Kamerlamp -
Kleinkind BRam - Blockxstraat nabij Katelijnepoort - Baas in klusjes -
Koffie zetten - Koken (?) - Kuisen - Babysitten en "Kommissies doen" -
Intussen wellicht "Bezoek kollega's Kredieten Bank.

Karlos

OVERLIJDEN

1 juli 89 D'HAENE Georges
geboren 7 januari 1914
gepensioneerd 1 februari 1979

21 juli 89 VERHOEST Guido
geboren 20 februari 1941
bediende Oostende-Leopold

Het was op een warme zomeravond toen we het treurig nieuws vernamen ...

Guido was er niet meer.

Dit angstwekkend bericht werd pas echt voelbaar op maandagmorgen, door een lege stoel, met rondom ijzelijke stilte ...

De levenslustige Guido, die zo kon genieten van de kleine dingen van het leven. Die zo trots was op zijn gezin en honderduit babbelde over zijn twee oogappels, Els en Leen.

Die de drukke momenten in ons agentschap wist te doorbreken met een grapje, een mop en een glimlach.

En toch beseffen we nog niet ten volle dat hij nooit meer onder ons zal zijn.

Het is precies of hij met verlof is en terug zal keren, met enthousiaste verhalen over hoe het zou geweest zijn.

Helaas, van al de mooie dingen in het leven zal hij niet meer kunnen genieten.

Méér dan een collega is heengegaan.

Wij zullen zijn gedragspatroon missen :

recht voor de vuist, loyaal en steeds tot een dienst bereid.

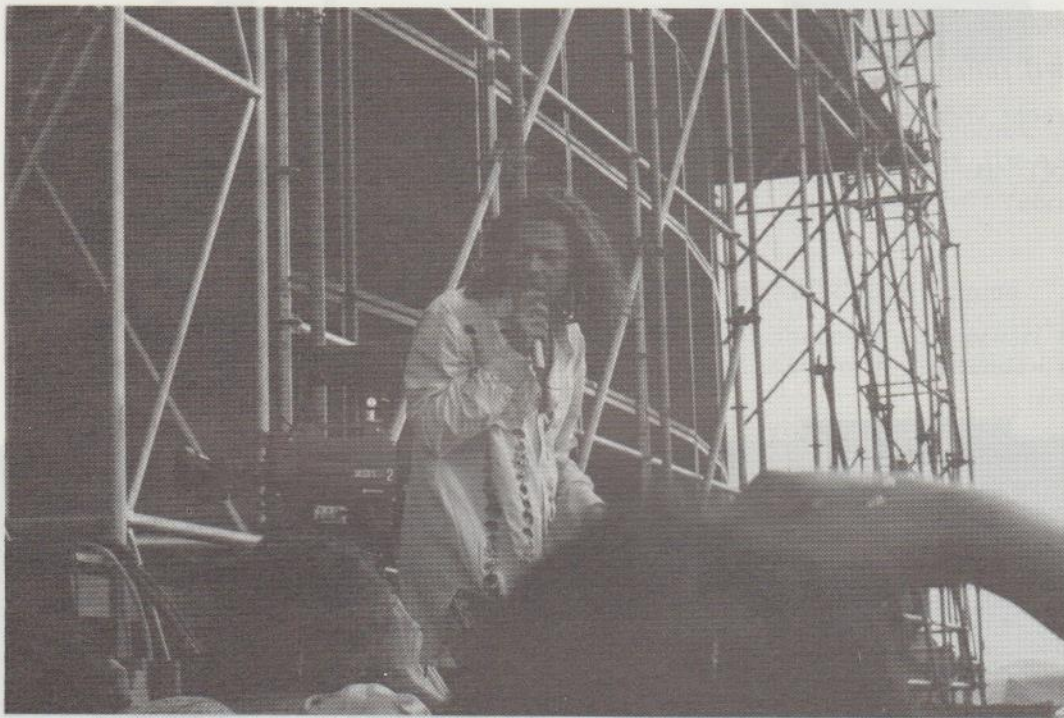
En wij, zijn vrienden, treuren.

*Zijn collega's van
Oostende-Leopold*

ROCK FESTIVAL - IMPRESSIES

*Met zijn vijftigduizend stonden we op een glooiende weide.
De hemel was somber en hing zo laag alsof hij aan de aarde wilde likken.
Nevens mij, onder een plastic zeiltje, probeerde een meisje hetzelfde te doen
aan de jongen die nevens haar lag. Maar hij sliep als een kanon.
Zijn bovenlip was zorgvuldig toegedekt met een zwart snorretje.
We keken in de richting van een soort steiger.
Een kruising tussen een lanceerbasis voor raketten op Cape Canaveral en een
booreiland.*

*Tussen de stalen buizen hing een podium, erboven een batterij spotlichten
als vurige ogen op ons gericht, ernaast een peleton manhoge luidsprekers.
Big Brother stond voor ons. Kil, onpersoonlijk en verontrustend efficiënt.
Soms als ik zwaar getafeld heb, droom ik wel eens van dit soort futuristische
ondingen.
Voortdurend staan ze te gluren in de tuinen van mijn privacy.
Grijzend raden ze al mijn wensen en gedachten.
Geniepig sturen ze al mijn voornemens in de war en anticiperen op de minste
rimpeling in mijn cerebrale vijver.
Het begon zacht te regenen. Rillerig stond de meute te wachten.
Als vee, gedruimd tegen de balies van hun lijdzaamheid. Apatisch.*

Voor de rest kan ik fort zijn.

De zwaarmen aders op het plein stromen naar de huizen.

Ik begon er de pest in te hebben. Ik verlangde naar huis.

Naar een borrel. Naar een hapje. Naar illuster gezelschap.

Naar Vivaldi binnen oor- en Rilke binnen oogbereik.

Naar een kussen onder mijn kont en een geurende pijp onder mijn neus.

Naar de kat op mijn schoot en een zachte hand op mijn schouder.

Naar de kracht van de stilte. Naar "le repos du guerrier".

Ik wilde mijn zwaard in de paraplubak neerkwakken.

Mijn maliënkolder over de kapstok gooien.

Mijn paard aan de brievenbus vastknevelen.

Mijn schild op het stort keilen.

Me als een steen op mijn brits laten neervallen.

En morgen terug gezond opstaan. Zo weerbaar als een kemphaan.

Met de kracht van mijn ziel in mijn ogen.

Die de halfslachtigen en de korrupten achteruit zou doen deinzen,

de rechtvaardigen en de zachtaardigen zouden doen toesnellen.

Maar neen, in plaats van te herbronnen, stond ik hier.

Zo kwik als een geamputeerd been. Zo uitgelaten als een legeronderbroek.

Zo bezield als een maagzweer op sterk water.

Samen met vijftigduizend andere ontheemden.

Onder een rheumatische hemel. Op een weide die men aan de koeien had ontvreemd.

Plots gingen de spotlichten nog feller branden.

Een bende woestelingen was op het podium verschenen. Vals keken ze op ons neer.

Broodmagere kerels. Met honger op hun gezicht en schaduw in hun ogen.

De ruiters van de apocalypse, te voet. De decibel-Hunnen.

Gewapend met gitaren, schorre stemmen en een geluidskraan met een debiet

van 150.000 watt, gingen ze de restanten van de stilte te lijf.

Attila stond helemaal vooraan. Ik herkende hem onmiddellijk.

Met zijn mond en zijn hemd wijdopen. Met zijn karkas, mager en behaard.

Zopas had hij een ontwenningsskuur achter de rug. Maar het was nog even wennen

voor hem. Wild rukte hij aan de snaren van zijn gitaar, als een gevangene aan

de tralies van zijn cel.

Om 15u10 ging de storm liggen.

De snor lag nog steeds onder zijn zeiltje te slapen.

Maar het meisje zat nu te likken aan een andere knaap, die wèl overeind was
gebleven.

Attila wankelde van het toneel af. Gevolgd door zijn slappe nep-Hunnen.

De pil, de spuit en de fles zullen nooit de rauwe biefstuk onder het zadel vervangen.

Neem dat van mij aan !

In een ronde tent, die er uitzag als een kapel maar er geen was, dronk ik iets lauws uit een plastieken bekertje, dat eruit zag als bier, maar er geen was, met een Limburger die eruit zag als een zendeling, maar er ook geen was.

Ik stak tot aan mijn nek in een schijnwereld.

De lange Limburger stak wel vol inside-information en huig-R's. De eerste haalde hij uit zijn biezonder goede relaties met de inrichter van dit festival, de tweede uit een keelgat waarin hij indrukwekkende hoeveelheden van het lauwe goedje goot.

En toen hoorde ik de blues ! Dat maakte veel goed.

Als een trage stroom zonder golfslag vloeiden ze over de weide ...

Nostalgisch. Oeverloos. Een uur lang.

Ik klapte mijn handen bijna stuk en rende naar de artiesteningang.

"Great play" riep ik al van ver, naar Robert en zijn Memphis-Horns.

Saxofon-Joe, zo bruin als een koffieboon, maar nèt iets groter,

stak mij een hand als een kolenschop toe. - "I am colourproof",

zèi hij geruststellend, voor hij mijn hand nog eens extra plette.

Blanke Humphrey, een duivel op zijn trompet, en doorvoed onder zijn groen truitje,

bleef maar op mijn schouder kloppen, alsof hij daar brood in zag !

Doordouwers van jongens. Dat voelde je meteen.

Uit hetzelfde hout gesneden als waaruit de notenbalken gemaakt zijn.

Voor de rest kan ik kort zijn.

De zwermen pubers op het plein bleven maar swingen, meegetrokken door het ritme, als zwemmers door het getij.

Met klappende handen boven hun hoofd.

Het leken wel klapwiekende witte vogels, die niet konden opvliegen.

Ik zag en hoorde hoe één zanger met één gitaar 50.000 mensen boeide.

Hoe wat later een bleke intellectueel zong, in een groenblauwe vest die twee maten te wijd was, tegen een achtergrond van symfonische muziek.

Het veld vol witte vogels fladderde telkens weer open.

Tenslotte zag en hoorde ik de laatste troubadour. Een veteraan van duizend festivals. Met bijna evenveel groeven in zijn gezicht als op de fonoplaten die hij had volgezongen.

Een pikante ouwere jongen, als ik het programmaboekje mocht geloven.

Naast alle muziekgenres, had hij ook bijna alle zonden bedreven die te bedrijven zijn.

Daarbij vergeleken was Oscar Wilde's "Dorian Gray" een kleine jongen.

Zacht zong hij over een "perfect day". Wat mij een perfect slot scheen.

Toen was het feest uit. De massa verdunde tot honderden schaduwen, die stil en geruisloos over het gras naar de uitgang gleden.

De stank van brandende drinkbekertjes walmde ons tegemoet.

Overal lag papier en plastic.

En tegen de omheining stonden de waterlozers. Schouder aan schouder.

Luidkeels zingend de laatste hit "Pissing to the moon".

Verstoord keek de maan door de wolken.

Deze WIST U DAT
was andermaal een
mooie herinnering
aan een dikke brok
(zomers)bankleven.

Deze kroniek ging
weer vooral over
"mensen"

die groeien en bloeien
die doende zijn
die er helaas niet
meer bij kunnen zijn ...

W I S T U D A T

anno 1989

HERFSTEDITIE

Verantwoordelijke uitgever : A.CAES, Pijnappelstraat 22, 8620 BISSEGEN
